சொர்க்கலோகத்தாருடைய, ஏவலுடன் - கட்டளையினால், போந்த ஆ - வந்தவிதத்தை, சொல்லி—, நளன்—, தன் - தன்னுடைய, நல் நாடும் - நல்ல நாட்டையும், சொன்னான்—, எ-று.

உடன் என்னும் சொல்லுருபு ஏதுப்பொருளில் வந்தது. ஏவலுடன் போந்தவா - ஏவலைக்கொண்டு வந்தவிதம் எனவு முரைக்கலாம். (அசு)

87. என்னுரையை யாதென் றிகழா திமையவர்வாழ்
பொன்னுலகங் காக்கும் புரவலனை - மென்மாலை
சூட்டுவா யென்றான் றொடையிற்றேன் றும்பிக்
ஊட்டுவா னெல்லா முரைத்து. [கே

87. Nala who fed the bees with the honey on his garlands, having related all, said, "Disregard not my words, but bestow the soft garland on the brave Indra, the protector of the golden country which is inhabited by the gods."

(இ - ள்.) தொடையில் - மாலையில், தேன் - தேனை, தும்பிக்கே - வண்டுகளுக்கே, ஊட்டுவான் - உண்பிப்பவனாகிய நளன், எல்லாம் உரைத்து - எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லி, என் உரையை - என்பேச்சை, யாது என்று - யாதோவென்று, இகழாது - அலக்ஷியஞ் செய்யாமல், இமையவர் வாழ் - தேவர் வாசஞ்செய்கிற, பொன் உலகம் - சொர்க்கலோகத்தை, காக்கும் - ரக்ஷிக்கிற, புரவலனை - வீரனாகிய இந்திரனுக்கு, மென் மாலை - மெல்லிய மாலையை, சூட்டுவாய் என்றான் -(நீ) சூட்டு என்று உரைத்தான், எ-று.

பிறரை நீ மதியாவிடினும் இந்திரன் மிக்க மேன்மையுடையவனாதலால் அவனையாகிலுங் கலியாணஞ்செய்துகொள் என்றான் என்பது கருத்து.

. புரவலனை என்பதில் ஐயுருபு கோடற் பொருளில் மயங்கியது. மாலைசூட்டு என ஒருசொல்போல எடுத்து அதற்கு கலியாணஞ்செய்துகொள் என்பதைப் பொருளாகக்கொண்டு, புரவலனை செயப்படுபொருளாகக் கொள்ளலுமாம். இகழ்ச்சிக் குறிப்பாகிய ஓகாரம் வருவித்து யாது என்பதோடு கூட்டப்பட்டது. (அஎ)

88. இயமரநின் றார்ப்ப வினவளைநின் றேங்க
வயமருதோண் மன்னா வகுத்த - சுயம்வரந்தான்
நின்பொருட்டா லென்று நினைகென்றா ணீள்கு
தன்பொருட்டா னைவா டளர்ந்து. [டையான்

88. Damayanti, who was quite pensive on account of the king of the long umbrella, being troubled in mind said, " O king blessed with powerful shoulders, consider that the day fixed for the Swayamvaram, on which the guitars will be played and the conchs blown, is all done for your sake.

(இ-ள்.) [இப்பேச்சைக் கேட்டபோது] நீள் குடையான் தன்பொருட்டால் - பெரிய குடையையுடைய நளன் நிமித்தம், நைவாள் - வாடுகின்றவளாகிய தமயந்தி, தளர்ந்து - மனஞ்சோர்ந்து, வயம் மரு - பலம் பொருந்தின, தோள் மன்னா - தோளையுடைய அரசனே, இயமரம் - வாத்தியங்கள், நின்று - நிலைத்து, ஆர்ப்ப - ஒலிக்கவும், இன வளை - இனமாகிய சங்குகள், நின்று—, ஏங்க - ஒலிக்கவும், வகுத்த சுயம்வரம் - ஏற்படுத்திய சுயம்வரமானது, நின் பொருட்டால் தான் என்று - உன் நிமித்தமே என்று, நினைக என்றாள் - நினையென்று சொல்லினாள், எ-று.

பொருட்டால் என்பதில் ஆல் - அசை. நீயாகிய உத்தேசத்தினால் என்றும் பொருள் கூறலாம். இயமரம்—வாத்தியத்துக்கே ஒருபேராக் கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனம் ஒருமொழி இல்லையென்றால், இயம் மரம் என வைத்து வாத்தியமாகிய மரம், அதாவது மரத்தினாற்செய்த வாத்தியம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம்; அல்லது அரம் எனப் பிரித்து அலம் என்பதின் போலியாகிய அரம் என்கிற வடசொல்லாகக்கொண்டு மிகவும் என்று பொருள் கொள்ளலாம். நினைக என்னும் வியங்கோள் ஈற்றுககரந் தொக்கது; வியங்கோள் செய்யுளில் பெரும்பாலும் இவ்வாறு வருமென்று அறிக. நின்று - அசையுமாகும். (அஅ)

89. போதரிக்கண் மாதரா ளொன்மாலை சூட்டத்
தான், ஆதரித்தார் தம்மோ டவ்வயுகத்தே -
சோதிச், செழுந்தரள வெண்குடையாய் தேவர்
களு நீயும், எழுந்தருள்க வென்றா ளெடுத்து.

89. The maiden (Damayanti) who had eyes as brilliant as the lotus flower, said, " O thou whose white

umbrella is adorned with brilliant pearls, may the Gods and yourself be pleased to appear in the assembly with the avaricious kings who come to wear the beautiful garland."

(இ-ள்.) போது - தாமரைமலர்போன்ற, அரி கண் - இரேகை பொருந்தின கண்ணுள்ள, மாதராள் - தமயந்தி, சோதி செழு தாளம் - காந்தியுள்ள செழுமையான முத்துக்கள் பதித்த, வெண் குடையாய் - வெள்ளைக்குடை யுடையவனே, பொன் மாலை சூட்ட - அழகான மாலையைச் சூட்டுதற்கு, ஆதரித்தார் தம்மோடு - ஆசைப்பட்டவர்களாகிய அரசர்களோடு, அவையகத்தே - சபையில், தேவர்களும் நீயும்—, எழுந்தருள்க- எழுந்தருளவேண்டும், என்றாள் எடுத்து - என்று எடுத்துச் சொன்னாள், எ-று. தான் - அசை.

முற்பாட்டிற் சொல்லியபடி சுயம்வரம் உனக்காகச் செய்ததனால் தேவர்களை மாத்திரம் வரவிட்டு நீ நின்றுபோக வேண்டாமென்று வேண்டினபடி.

மாதர் - அழகு; மாதராள் - அழகுடையவள். (அகூ)

90. வானவர்கோ னேவல் வழிச்சென்று வாணுதலைத், தானணுகி மீண்டபடி சாற்றவே - தேன்முரலும், வண்டார் நளன்போந்து வச்சிரா யுதற்றொழுதான், கண்டா ருவப்பக் கலந்து.

90. To the delight of the celestials that were present, Nala who wore garlands upon which the bees sung, worshipped him (*i. e.* Indra) who possessed the diamond weapon, in order to relate all that had taken place on his going at the command of the king of Heaven and on his meeting with her who had a bright forehead.

(இ-ள்.) வானவர் கோன் - தேவேந்திரனுடைய, ஏவல் வழி - கட்டளையின்படி, சென்று - போய், வாள் நுதலை - தமயந்தியை, தான் அணுகி - தான்சேர்ந்து, மீண்டபடி - திரும்பியவிதத்தை, சாற்ற - சொல்லுதற்கு, தேன் முரலும் வண் தார் நளன் - தேன்வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற அழகான மாலைதரித்த நளமகாராஜன், போந்து - போய், கண்டார் - பார்த்த தேவர், உவப்ப - சந்தோஷிக்கும்படி, கலந்து - சேர்ந்து, வச்சிராயுதன் - இந்திரனை, தொழுதான் - வணங்கினான், எ-று. ஏ-அசை.

இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலின் வச்சிராயுதன் என்னும் உயர்திணைப்பெயர் ஈறுதிரிந்தது; (உருபுபுணரியல் கசு-ம் சூத்திரப்படி.) வாணுதல்—அன்மொழித்தொகை. வள் தார் - பண்புத்தொகை; ஆதலின் ளகரம் ணகரமாயிற்று. ()

91. விண்ணவர்த மேவலுடன் வீமன் றிருமகள்பா
ல், நண்ணு புகழ்நளனு நன்குரைத்த - பெண்ண
ணங்கின், வன்மொழியுந் தேவர் மனமகிழத்
தான்மொழிந்த, மென்மொழியுஞ் சென்றுரைத்
தான் மீண்டு.

91. The famous Nala who went on an embassy to the daughter of king Bhima at the command of the celestials, related on his return, the well-spoken yet hard words of the goddess of woman (Damayanti), and also the soft words which he (in return) had addressed her, which gladdened the hearts of the Gods.

(இ - ள்.) விண்ணவர்தம் ஏவலுடன் - தேவர் கட்டளையினால், வீமன் திருமகள்பால் - தமயந்தியினிடத்து, புகழ் நண்ணும் நளன் - கீர்த்திபெற்ற நளன், நன்கு உரைத்த - நன்றாய்ச் சொன்னவைகளைக் குறித்து, பெண் அணங்கின் - தமயந்தியின், வன் மொழியும் - கடினமான வார்த்தையையும், தான் மொழிந்த - (அதற்கு) தான்சொன்ன, மென் மொழியும் - மெதுவான வார்த்தையையும், தேவர் மன மகிழ - தேவதைகளுடைய இதயம் சந்தோஷிக்கும்படி, மீண்டு சென்று உரைத்தான் - திரும்பிவந்து சொன்னான், எ-று.

விண்ணவர் தம் மேவலுடன் எனப்பிரித்துத் தேவர்களுடைய ஆசையினால் என்றும் உரைக்கலாம். பெண் அணங்கு - பெண்களின் தெய்வம். இவன் உடன்படுத்த வேண்டினதால் மென்மொழியென்றும் அவள் இகழ்ந்ததனால் வன்மொழியென்றுங் கூறினர். உரைத்த—வினையாலணையும்பெயர், இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. (கக)

92. அங்கி யமுதநீ ரம்பூ வணியாடை [றப்
எங்குநீ வேண்டினைமற் றவ்விடத்தே - சங்கையு
பெற்றா யெனவருண னாகண் டலன்றருமன்
மற்றோனு மீந்தார் வரம்.

92. Varuna, Indra, Yama and Agni, blessed Nala thus, "In whatever place you desire, in that very place you will unfailingly obtain fire, food, water and beautiful clothes."

(இ-ள்.) அங்கி - நெருப்பையும், அமுதம் நீர் - அன்னத்தையும் தண்ணீரையும், அம் பூ அணி ஆடை - அழகிய பூப்போன்ற உடுக்கத்தக்க வஸ்திரத்தையும், எங்கு நீ வேண்டினை - எங்கே நீ விரும்புவாயோ, அவ்விடத்தே—, சங்கை அற - சந்தேகமில்லாமல், பெற்றாய் - பெறுவாய், என - என்று, வருணன் - வருணதேவனும், ஆகண்டலன் - இந்திரனும், தருமன் - யமதருமராசனும், மற்றோனும் - மற்றொருவனாகிய அக்கினி தேவனும், வரம் - வரத்தை, ஈந்தார் - கொடுத்தார்கள், எ - று. மற்று— அசை.

வேண்டினை, பெற்றாய், என்பவற்றுள் நிச்சயத்தினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாயிற்று; [பொதுவியல் - சூ - ௩௩.] இந்திரன்—யாகத்தில் தான் பிரத்தியக்ஷமாய்வந்து அவிர்ப்பாகம் பெறுவதாகவும் கடைசியில் உத்தமமான பதவியடையும்படியாகவும், அக்கினி — நினைத்தவிடத்தில் நெருப்பைப் பெறும்படியாகவும் சோதிலோகம் பெறும்படியாகவும், யமன்—தருமத்தில் மனநிலை யிருக்கும்படியாகவும் வேண்டுமிடத்து அன்னரசம் பெறும்படியாகவும், வருணன்—தண்ணீரும் உத்தமமான பூமாலை முதலானவைகளும் வேண்டும்பொழுது பெறும்படியாகவும், வரங்கொடுத்தார் என்று ஸ்ரீமகாபாரதத்திற் சொல்லி யிருக்கின்றது. தமிழ் நைடதத்திலும் சற்றேறக்குறைய இவ்வரங்களை யளித்தாரென்றே சொல்லி யிருக்கின்றது; ஆதலின் இப்பாட்டுக்கும் அக்கருத்துக் கிஞ்சித்துப் பொருந்தும்படி, உரை செய்யப்பட்டது. பூ அணி ஆடை - பூவும் அணியத்தக்க ஆடையும் என்றும் உரைக்கலாம்.

மற்றோனும்—உம்மை எச்சப்பொருளது; இடை - சூ-௮ன் படி செவ்வெண்ணி னீற்றிலே வந்தது. (௧)

93\. அங்கவர்கள் வேண்டும் வரங்கொடுக்கப் பெற்றவர்கள், தங்களொடுந் தார்வேந்தன் சார்ந்தனன்
மேல் - மங்கை, வயம்ருவு கின்ற மனக்கா வலர்க்
குச், சயமரந்தான் கண்டதோர் சார்பு.

93. Having thus received the requisite gifts bestowed by the Gods, the garland-bedecked king, accompanied by them, proceeded to the marriage pandal erected for the reception of the kings whose loving hearts were set upon the maiden. (Damayanti).

(இ - ள்.) தார் வேந்தன் - மாலைதரித்த நளமகாராஜன், அங்கு - அவ்விடத்தில், அவர்கள் - தேவர்கள், வேண்டும் வரம் கொடுக்கபெற்று - வேண்டிய வரங்களைத் தரப் பெற்றுக் கொண்டு, மேல் - பின்பு, மங்கை வயம் - தமயந்தி வசத்தில், மருவுகின்ற - (ஆசையோடு) பொருந்துகின்ற, மனம் - மனமுள்ள, காவலர்க்கு - அரசர்க்கு (ஏற்படுத்திய), சயமரம் கண்டது - சுயம்வர ஸ்தானமாகக்கண்ட, ஓர் சார்பு - ஓரிடத்தை, அவர்கள் தங்களொடு - அத்தேவர்களோடே, சார்ந்தனன் - சேர்ந்தான், எ-று. தான் - அசை.

காவலர்க்குச் சார்பாகக்கண்ட ஓர்சயமரம் எனவுங் கூட்டலாம். மேன் மங்கை எனக்கூட்டி மேலான மங்கையெனவும் பொருள் கொள்ளலாம். (கூங)

94. தூதுவந்த காதலனைச் சொல்லிச் செலவிடுத்த
மாதுவந்து பின்போன வன்னெஞ்சால் - யாதும்
அயிர்த்தா ளுயிர்த்தா ளணிவதன மெல்லாம்
வியர்த்தா ளுரைமறந்தாள் வீழ்ந்து.

94. The maiden who opened her mind to the king who had been sent as a messenger, having pleasingly allowed her heart to follow him, doubted whatever she saw, heaved a sigh, perspired all over her beautiful face, and swooning away forgot speech.

(இ - ள்.) தூது வந்த காதலனை - தூதாகவந்த அரசனை, சொல்லி - (சொல்லவேண்டியவைகளைச்) சொல்லி, செலவிடுத்த - போம்படி அனுப்பின, மாது - தமயந்தி, உவந்து சந்தோஷித்து, பின் போன - (அவன்) பின்னேசென்ற, வன் நெஞ்சால் - கடினமான மனதினால் [மனஞ்சென்றதினால்], யாதும் அயிர்த்தாள் - எதையுஞ் சந்தேகித்தாள், உயிர்த்தாள் - பெருமூச்செறிந்தாள், அணி வதனமெல்லாம் - அழகான முகத்திலெல்லாம், வியர்த்தாள் - வியர்வையடைந்தாள், வீழ்ந்து - (தரையில்) சாய்ந்து, உரை மறந்தாள் - பேச்சையுமறந்தாள், எ-று.

கருத்து முற்றும் நளன்மேல் நின்றதனால் பலவகையால் கவலை அடைந்தாள் என்றபடி. (௯௪)

95. உள்ளம்போய் நாண்போ யுரைபோய் வரிநெடுங்
கண், வெள்ளம்போய் வேகின்ற மென்றளிர்
போல் - பிள்ளைமீன், புள்ளரிக்கு நாடன் றிருமட
டந்தை பூவாளி, உள்ளரிக்கச் சோர்ந்தா ளுயிர்.

95. On Cupid overpowering her mind, the daughter of the sovereign of Vidarpa, where the birds snatch up the little fish (from the water,) lost her reason, her shame, her power of speech and the power of her long and sea-like eyes: and like the tender green leaf consumed in the fire, her spirit became downcast and dejected.

(இ - ள்.) பிள்ளை மீன் - மீன்குட்டிகளை, புள் - பறவைகள், அரிக்கும் - கொண்டுபோகின்ற [அல்லது மீன்குட்டிகள் பறவைகளை அரிக்கின்ற,] நாடன் திரு மடந்தை - விதர்ப்பநாட்டையுடையவன் மகள், பூவாளி - மன்மதன், உள் அரிக்க - அந்தக்கரணத்தைக் கவர, உள்ளம் போய் - மனம்போய், நாண் போய் - வெட்கம்போய், உரை போய் - பேச்சுப்போய், வரி நெடு கண் வெள்ளம் - இரேகைகள் பொருந்திய நெடுமையான கண்ணாகிய கடல் [கடல்போன்ற கண்], போய்—, வேகின்ற மென் தளிர் போல் - வெந்துகொண்டிருக்கிற மெல்லிய தளிரைப்போல, உயிர் சோர்ந்தாள் - பிராணன் தளரப் பெற்றாள், எ-று.

போய் என்பது காரணப்பொருட்டாய்வந்த செயவெனச் சுத்திரிபு. உயிர்சோர்ந்தாள் என்பது "உயர்திணைதொடர்ந்த" என்கிற விதியாலமைந்தது. (௯௫)

96. பூவின்வாய் வாளி புகுந்த வழியேயென்
ஆவியார் போனாலு மவ்வழியே - பாவியேன்
ஆசைபோ காதென் றழிந்தா ளணியாழின்
ஓசைபோற் சொல்லா ளுயிர்த்து.

96. She whose speech was like the sound of the beautiful harp (யாழ்) heaving a sigh, exclaimed, "Although my soul may depart from my body through the path caused by the flower-tipped arrow (of Cupid), yet the love of this wretch (herself) will not depart.

(இ-ள்.) அணி யாழின் ஓசை போல் - அழகான வீணாநாதம் போன்ற, சொல்லாள் - சொற்களையுடைய தமயந்தி, பூவின் வாய் வாளி.- பூவை முனையிற் கொண்ட மன்மத பாணங்கள், புகுந்த வழியே - பிரவேசித்த வழியாலே, என் ஆவியார் போனாலும் - என் உயிர் போனாலும், அ வழியே - அந்தவழியினாலே, பாவியேன் ஆசை - பாவியாகிய என்னுடைய ஆசையானது, போகாது - செல்லாது, [அழியாது], என்று - என்று சொல்லி, உயிர்த்து - பெருமூச் செறிந்து, அழிந்தாள் - விசனப்பட்டாள், எ-று.

மன்மதனுடைய அம்பு தைத்த துவாரத்தினால் என்னுயிர் வெளிப்புறப்பட்டுப் போனாலும், என்னாசை நிலைநிற்குமே யன்றிப். போய்விடமாட்டாது ; மறுபிறப்பிலும் தொடரும் என்றபடி. ஆவியார் என்றது மயிலார் குயிலார் என்பனபோல உயர்வில் வந்த திணைவழுவமைதி, [பொதுவியல் - உ௲-ம்-சூ.] பூவின்வாய்வாளி—பூக்களால் பொருந்திய அம்புகள் எனவும் பொருள்படும். என்று—வினையெச்சம். (கூசு)

97. வையம் பகலிழப்ப வான மொளியிழப்பப்
பொய்கையு நீள்கழியும் புள்ளிழப்பப் பையவே
செவ்வாய வன்றி றுணையிழப்பச் சென்றடைந்தா
வெவ்வாய் விரிகதிரோன் வெற்பு. [ன்

97. The burning-mouthed sun, who sheds his rays (all over the earth) gradually arrived towards the mountain (அஸ்தமயம்) so that the earth lost its daylight and the heaven its brightness, the birds deserted the tanks and the long channels, and the red-mouthed Andril lost its help-mate.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டால் அந்திப்பொழுதையும், பின் இரண்டுபாட்டால் சந்திரோதயத்தையும் வர்ணிக்கின்றார்.]

(இ - ள்.) வையம் - பூமி, பகல் இழப்ப - பகலை இழக்கவும், வானம்—, ஒளி இழப்ப - பிரகாசத்தை இழக்கவும், பொய்கையும் - தடாகங்களும், நீள் - நீண்ட, கழியும் - கழிகளும், புள் இழப்ப - நீர்ப்பறவைகளை இழக்கவும், செவ் வாய - சிவந்த வாயுள்ள, அன்றில் - அன்றிற்பறவைகள், துணை இழப்ப - கூடிமருவிம்படியாகிய சகாயங்களை இழக்கவும், வெம் வாய் -

உஷ்ணமான வாயையுடைய, விரி கதிரோன் - விரிந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன், பைய - மெல்ல, வெற்பு - அஸ்தமய மலையை, சென்று அடைந்தான் - போய்ச்சேர்ந்தான், எ - று. ஏ - அசை.

துணை என்பதை ஆணுக்குப் பெண்ணும் பெண்ணுக்கு ஆணுமெனக் கொள்க.

இழப்ப முதலியவை எண்ணும்மைகள் தொக்குநின்றன, வினைச்செவ்வெண். "வினையொடுவரினும்" என்னும் சூத்திரத்தில் ஏற்பன என்றமையின் [இடையியல் ௬-ம்] சூத்திரவிதிப்படி தொகைபெற்றில.

பைய — குறிப்புவினையெச்சம் ; பை - பகுதி = (மந்தம்), பண்பு, அ - விகுதி, ய் - உடம்படுமெய். வெவ்வாய் என்பது கதிருக்கு விசேஷணம். (௯௭)

98. மாயிரு ஞாலத் துயிர்காண வானரங்கிற்
பாயிரு ளென்னும் படாம்வாங்கிச் - சேய்நின்
றறைந்தா ரணம்பாட வாடிப்போய் வெய்யோன்
மறைந்தான் குடபால் வரை.

98. · In the theatre of the heavens, removing the curtain of darkness, the sun, like an actor having for his spectators the people of the extensive world, performed his part while the sacred lyrics were sung at a distance, and hid himself at last behind the western mountains.

(இ - ள்.) மா இரு ஞாலத்து - பெரிய பூமியிலிருக்கின்ற, உயிர் காண - பிராணிகள் பார்க்கும்படி, வான் அரங்கில் - ஆகாசமாகிய நாட்டிய சாலையில், பாய் இருள் என்னும் படாம் வாங்கி - பாய்கின்ற இருட்டு என்கிற திரைச்சீலையைத் தள்ளி, சேய் நின்று - தூரத்தில் நின்று, அறைந்து - உரத்துச் சொல்லி, ஆரணம் பாட - வேதம் பாட, ஆடி போய் - நாட்டியஞ்செய்துபோய், வெய்யோன் - சூரியன், குடபால் வரை - மேற்குமலையில், மறைந்தான் - காணமற்போனான், எ - று.

சூரியன் வானத்தில் உலாவிச்சென்றதை ஒருகூத்தாடி அரங்கிலாடிப் போனதுபோல் நுபித்தார். மா, இரு—ஒரு

பொருட் பன்மொழியாகிய இவ்விரண்டும் பொதுவியல் - சஎ - ம் சூத்திரத்தினுல் பொருந்தின.

மா—உரிச்சொல்லாதலின் "இடையுரிவடசொலின்" என்பதனுல் வகரம்பெருது யகரம்பெற்றது. பூமியில் உண்டாகும் வேதகோஷத்தைப் பாட்டாக ரூபிக்கிருர், ஆதலாலே சேய்கின்று என்ருர். பாட என்பதற்கு ஆரணம் எழுவாய். (கூஅ)

99. மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டூதே வான்கருப்பு
வில்லி கணைதெரிந்து மெய்காப்ப - முல்லையென்
மென்மாலை தோளசைய மெல்ல நடந்ததே [னும்
புன்மாலை யந்திப் பொழுது.

99. While the bees were blowing the jessamine flowers as the white conchs, and the long sugar-cane bowed Cupid with chosen arrows protected her body, the evening slowly approached like a king upon whose shoulders moved the soft garlands of the wild jessamine.

(இ - ள்.) மல்லிகையே - மல்லிகை யரும்பையே, வெண்சங்கா - வெண்மையான சங்கமாகக் கொண்டு, வண்டு—, ஊத—, வான் கருப்பு வில்லி - பெரிய கரும்பு வில்லையுடைய காமன், கணை தெரிந்து - அம்புகளை ஆராய்ந்தெடுத்து, மெய் காப்ப - உடம்பைக் காத்துக்கொண் டிருக்க, முல்லை எனும் மென் மாலை - முல்லைப்பூ என்கிற மெல்லிய மாலையானது, தோள் அசைய - தோளில் ஆடாநிற்க, புன் மாலை அந்தி பொழுது - இழிவான தன்மையுள்ள (அல்லது அற்பமான கபிலநிறமுள்ள) அந்திப்பொழுதானது, மெல்ல நடந்தது—, எ - று. ஏ - அசை.

மெல்ல—குறிப்புவினையெச்சம், மெல் - பகுதி, (பண்படி), அ - விகுதி, லகர மிரட்டியது சந்தி.

அந்திப்பொழுதை ஓர் அரசன் நடப்பதுபோல் ரூபித்தார். இக்கும் வினையெச்சங்களுக்கு கஎ - ம் பாட்டிற் சொன்ன இலக்கணங்களை அமைத்துக் கொள்க. (கக)

100. புற்கென்ற ரந்தி புனைமலர்க்க ணீரரும்ப
நிற்கின்ற தந்தோ நிலங்காப்பான் - முற்கொண்

டடைகின்ற வேந்தர்க்கு மாண்டஞ்சி னோர்க்கும்
இடைநின்ற காலம்போ லின்று.

100. The evening twilight spread forth its gloom causing tears in the eyes of those that are striken by love, and resembled the intervening moments of anxiety passed by those that hurried forward for the acquisition of the object of their aim, and by those that apprehensive of disappointment remained at home.

(இ - ள்.) அந்தி - அந்திக்காலமானது, புற்கென்றார் - விரகத்தினால் கபிலநிறமானவர்களுடைய, புனை மலர் கண் - அழகான மலர்போன்ற கண்களில், நீர் அரும்ப - நீர் துளிக்கும்படி, நிலம் காப்பான் - இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் காக்கும் பொருட்டு, முற்கொண்டு - முற்பட்டு, ஆண்டு அடைகின்ற வேந்தர்க்கும் - அந்த ராச்சியத்திற் சேரும் அரசருக்கும், அஞ்சினோர்க்கும் - அங்கு செல்லப் பயப்பட்ட ராஜாக்களுக்கும், இடைநின்ற காலம் போல் - நடுவேநிற்கிற காலம்போலே, நிற்கின்றது—, அந்தோ - ஐயோ, எ-று. இன்று-அசை.

போலின்று என்பதில் இன் சாரியை எனக்கொண்டு போன்று எனவு முரைக்கலாம்.

ஒரு ராச்சியத்தைக் கைப்பற்றத் துணிந்து முன் சென்றவர்க்கும் அதற்கு அஞ்சி நின்றவர்க்கும் வெற்றி தோல்விகளால் மகிழ்ச்சியும் துயரமு மேற்படாமல் கலக்கமாயிருக்கும் நடுக்காலம்போலே பகலுக்கும் இரவுக்கும் நடுவாய் அஞ்சி நின்றதென்பது கருத்து.

அந்திப்பொழுது சூரியனால் விடப்பட்டும் சந்திரனால் கைப்பற்றப்படாமலு மிருத்தலால் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. நிலங்காப்பான் களனெனக்கொண்டு அவனை முன்னிட்டு அங்கே போனவர்களுக்கும் அஞ்சி நின்றவர்க்கும் நடுக்காலம், தமயந்தி மாலைசூட்டும் விஷயம் தேராமலிருப்பது போலெனவு மாம். புற்கென்று "ஆர் அந்தி எனப்பிரித்து நிறைந்த அந்திப்பொழுதானது கபிலநிறம்பெற்று மலர்களாகிய கண்களில் தேனாகிய நீர் அரும்பும்படி" நிற்கின்றதெனப் பொருள்செய்து அந்தியையே ஒரு காமினியைப்போல் உருவகப்படுத்தினாரினு

மொக்கும். கபிலநிறமாவது கருமைகலந்த பொன்னிறம். சாயங்காலத்துக்குச் சூரியகிரண சம்பந்தஞ் சிறிதும் இருளின் சம்பந்தஞ் சிறிதுமா யிருத்தலால் கபிலநிறமுண்டென அறிக. புற்கு - கபிலநிறம், இதனோடு என்றார் என்பது சேர அந்நிறமுடையவர்கள் எனப் பொருள்படுகின்றது. அந்தி—அந்த்யம் என்கிற வடமொழித்திரிபு, கடைசி என்பது பொருள், "உயர்திணை தொடர்ந்த" என்கிற விதியினால், 'புற்கென்றார் கண் நீர் அரும்ப' எனவும் கூட்டலாம். அந்தோ—இரக்கக்குறிப்பான இடைச்சொல். (க00)

101. பைந்தொடியா ளாவி பருகுவா னிற்கின்ற
அந்தி முறுவலித்த தாமென்ன - வந்ததால்
மையார்வேற் கண்ணாள் வனமுலைமே லாரழலைப்
பெய்வா னமைந்த பிறை.

101. The crescent moon which was destined to pour thick fire on the beautiful breasts of the piercing-eyed maiden, began to rise, displaying a splendour which resembled the laugh of the evening twilight which stood intending to take away the soul of her who was adorned with green bracelets.

(இ - ள்.) பைந்தொடியாள் ஆவி - பசிய வளையணிந்த தமயந்தியின் உயிரை, பருகுவான் - குடிப்பதற்கு, நிற்கின்ற—, அந்தி - அந்திப்பொழுது, முறுவலித்தது ஆமென்ன - சிரித்தது என்று சொல்லும்படி, மை ஆர் வேல் கண்ணாள் - மையிடப்பெற்ற வேல்போன்ற கண்களையுடைய தமயந்தியின், வன முலைமேல் - அழகுள்ள தனங்களின்மேலே, ஆர் அழலை - நிறைந்த நெருப்பை, பெய்வான் - பெய்வதற்கு, அமைந்த - ஏற்பட்ட, பிறை - சந்திரப் பிறையானது, வந்தது - உதித்தது, எ - று. ஆல் - அசை. (க0க)

102. கூட்டுமை போற்சிறந்த கூரிருளைக் கூன்கோட்
டால், கோட்டுமண் கொண்ட குளிர்திங்கள் -
ஈட்டுமணிப், பூணிலா மென்முலைமேற் போ
தச் சொரிந்ததே, நீணிலா வென்னு நெருப்பு.

102. The cool crescent moon which with its curved horn dug up, as if it were mud, the exceeding thick dark-

ness which was even blacker than prepared ink, poured abundant fire from its long beams upon the soft breasts of Damayanti, which sparkled with the diamond ornaments, with which they were profusely studded.

(இ - ள்.) கூட்டு மை போல் சிறந்த - கூட்டப்பட்ட மை போல் நிறஞ்சிறந்த, கூர் இருளை - மிகுதியான இருளை, கூன் கோட்டால் - வளைவாகிய கொம்பினால், கோட்டு - பெயர்த்து, மண் கொண்ட - மண்ணைக் கொண்டிருக்கின்ற, குளிர் திங்கள் - குளிர்ந்திருக்கிற சந்திரன், கட்டும் - சேர்க்கப்பட்ட, மணி பூண் நிலாம் - ரத்தினாபரணங்கள் விளங்குகின்ற, மெல் முலை மேல் - மெல்லிய முலைகளின்மேல், நீள் நிலா என்னும் நெருப்பு - அதிகமான நிலா என்கிற நெருப்பை, போத சொரிந்தது - நிறையப் பெய்தது, எ - று. ஏ - அசை.

சந்திரனை மதம்பிடித்த விருஷபத்தைப்போலக் குறித்தார், அது நிலத்தைப் பெயர்த்துக் கொம்பில் மண்கொண்டிருப்பதுபோல் சந்திரன் இருளைநீக்கி அவ்விருளிற் சிறிது கோட்டில் ஒட்டி யிருப்பதாகக் களங்கத்தைக் குறித்தார், நிலாப்படுவது அவருக்கு நெருப்புப்படுவதுபோ லிருந்த தென்பது கருத்து. நிலாவும் என்கிற பெயரெச்சம் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு நின்றது, [வினை - உ௨ - ம்] சூத்திரத்தைக்காண்க. ()

103. அன்னங்கா ணீங்களுமவ் வாதித்தன் றானும்
போய், மன்னும் படியகலா வல்லிரவில் - மின்
னும், மழைத்தாரை வல்லிருட்கும் வாடைக்கு
நாங்கள், பிழைத்தால்வந் தேமென்னும் பேர்..

103 "O Swans! said Damayanti, you as well as that sun are now retiring; but if we escape from the darkness of night, lightning and rain, and from the north wind during this perpetually dark night, then you may return and enquire after our health."

[இது முதல் இருபத்திரண்டு பாடல்களால் தமயந்திக் குண்டாகிய காதற்றுன்பம், அதாவது விரகவேதனை பலவகையிற் கூறுகின்றார்.]

(இ - ள்.) அன்னங்காள் - அன்னங்களே, நீங்களும் —, அ - அந்த, ஆதித்தன் தானும் - சூரியனும், போய் —, மன்னும்படி -

நிலைபெறும்படி, அகலா - நீங்காத, வல் இரவில் - கடினமான ராத்திரியில், மின்னும் - மின்னலைச்செய்கின்ற, மழை தாரை - மேகங்களினுடைய நீரொழுக்காகிய, வல் இருட்கும் - வலிமையுள்ள இருளுக்கும், வாடைக்கும் - வடகாற்றுக்கும், நாங்கள் - நானும் என்போன்றவர்களும், பிழைத்தால் - தப்பினால், வந்து - (நீங்கள்) வந்து, பேர் - பெயரைக் (குறித்து), ஏன் என்னும் - ஏன் க்ஷேமமா என்று வினவுங்கள், எ - று.

பேர் என்பது பேர்ந்து என வினையெச்சமாகக் கொண்டு பேர்ந்து வந்து - திரும்பிவந்து எனவு முரைக்கலாம். "வினைமுற்றே" என்கிற [வினை - ௩௨ - ம்] சூத்திரத்தின் உரையைக் காண்க.

'என்னும்—முன்னிலை ஏவற்பன்மைமுற்று. [வினையியல் - ௨௬ - ஆம் - சூ.] "பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிற் செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே" என்றாராதலால்' இது முன்னிலையிலே வருகின்ற வேறு முற்றெனக் கொள்க. வா என்னு முதனிலையில் வரும் என்பதூஉ செய்யுமென்முற்று, வாரும்என்பது முன்னிலை யேவற்பன்மை; நட என்பதில் நடக்கும் என்பது செய்யுமென் முற்று, நடவும் என்பது முன்னிலை முற்று. இவ்வாறே பார்க்கும் - பாரும், களிக்கும் - களியும், முதலிய வேறுபாடு காண்க. சிலமுற்றும் எச்சம்போல் வேறுபாடின்றி யுளவாயினும் பொருள் வேற்றுமை யொழியாது.

நிலவுதோன்றியும் இதனொன்று சிறிது மழையு மழைக்காற்றும் சேர்ந்ததாகப் புலம்பினரு ளெனக் கருத்துக் கொள்ள வேண்டும். மழைக்காலம் சூரியனுக்கும் அன்னங்களுக்கும் விரோதமென்பது விளக்கம். குவ்வுருபு நீக்கப்பொருளில் மயங்கி வந்தது. (௱௩)

104. செப்பிளங் கொங்கைமீர் திங்கட் சுடர்பட்டுக்,
கொப்புளங் கொண்ட குளிர்வானை - இப்பொழு
து, மீன்பொதிந்து நின்ற விசும்பென்ப தென்
கொலோ, தேன்பொதிந்த வாயாற் றெரிந்து.

104. " O ye maidens! how now do you assert with your honeyed mouths, that the cool heavens upon whose expanse the heat of the moon causes blisters, is nothing but

the star-spangled firmament, knowing as you do the real cause."

(இ - ள்.) செப்பு இளம் கொங்கையீர் - செப்பைப்போலும் இளமையாகிய முலைகளையுடைய பெண்களே, இப்பொழுது—, திங்கள் சுடர் பட்டு - சந்திரகிரணம் பட்டதனால், கொப்புளம் கொண்ட - கொப்புளங்களை யுடைத்தான, குளிர் வானை - குளிர்ச்சியான ஆகாயத்தை, தெரிந்து - அறிந்திருந்து, தேன் பொதிந்த வாயால் - தேன் நிறைந்த வாயினால், மீன் பொதிந்து நின்ற விசும்பு என்பது - நட்சத்திரங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற ஆகாயம் என்றுசொல்வது, என்கொலோ - என்ன காரணத்தினாலாகியதோ, எ - று.

கொங்கைமார் என்கிற பல்லோர்படர்க்கைப் பெயர் "ரவ் வீற்றுயர்பெயர்க் களபெடைமீற்றயல்" என்கிற [பெயரியல் - ௫௨ - ஆம் சூ.] விதியால் ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாகத் திரிந்து விளியாயிற்று. (௧0௪)

105. காணுந் தடங்காவுங் காமன் படைவீடு, வானுந்
தேர் வீதி, மறிகடலும்—மீனக், கொடியாடை
வையமெல்லாங் கோதண்ட சாலை, பொடியாடி
கொன்றதெல்லாம் பொய்.

105. "The forests and the extensive groves constitute the arsenal of the God of love, the heaven is the highway upon which his chariot rolls, the wave-bounded ocean is his banner marked with the insignia of a fish, the whole earth is a depositary for his arrows; therefore it is false to assert that he, Cupid has been destroyed by Siva."

(இ - ள்.) கானும் - காடும், தடம் காவும் - விசாலமான தோட்டங்களும், காமன் படை வீடு - மன்மதனுக்கு ஆயுதம் வைத்திருக்கும்வீடு; வானும் - ஆகாயமும், தேர் வீதி - தேரைச் செலுத்தும்படியான தெரு; மறி கடலும் - தடுக்கின்ற சமுத்திரமும், மீனக் கொடியாடை - மச்சம் எழுதப்பெற்ற கொடிச்சீலை; வையம் எல்லாம் - பூமியெல்லாம், கோதண்ட சாலை - வில்லெடுத்துப் பயிலுமிடம், (இப்படி யிருப்பதனால்) பொடியாடி - சிவன், கொன்றதெல்லாம் - (காமனைக்) கொன்றதாகச் சொல்வதெல்லாம், பொய் - அபத்தம், எ - று.

கானையும் காவையும் பூநிறைவுபற்றி மன்மதனுக்குப் படைவீடு என்றும், வானை நிலாத்தோற்ற நிறைவுபற்றித் தேர்வீதியென்றும், மீன் நிறைந்து நீண்டு அசைந்துகொண்டிருத்தலால் கடலைக் கொடிச்சீலை யென்றும், இப்படியாகப் பூமியிலெங்கும் காமன் தோன்றுதலால் அதைக் கோதண்டசாலை யென்றும் உருவகப்படுத்தினர். எல்லாம் காமவெழுச்சிக்குக் காரணமானதனை அறிக. (௧௦௫)

106. கொள்ளைபோ கின்ற துயிரென்னுங் கோளரா
வின், முள்ளெயிறே மூரி நிலாவென்னும்—
உள்ளம், கொடிதிரா வென்னுங் குழையுந் தழல்
போல், நெடிதிரா வாய்புலரா நின்று.

106. "My life is being plundered. Is the brutal crescent of the moon the thorny tooth of the deadly serpent? The heart of night is hardened and unfeeling"—and so saying, she fainted away as if by the igneous influence of fire, and during the long night she lost her power of speech.

(இ - ள்.) உயிர் கொள்ளைபோகின்றது என்னும் - பிராணன் கொள்ளைபோகிறதென்று சொல்லுவாள், மூரி நிலா - பலமுள்ள சந்திரனானது, கோள் அரவின் - கொலைசெய்யும் பாம்பினது, முள் எயிறே - முள்ளைப்போன்ற பல்லோ, என்னும்—; இரா - இராத்திரி, உள்ளம் கொடிது - மனம் கொடுமையா யிருக்கப்பெற்றது, என்னும்—; நெடிது இரா - பெரிய இரவில், தழல்போல் - நெருப்பிற் பட்டாற்போல், வாய் புலரா நின்று - வாய் உலர்ந்து, குழையும் - வாடுவாள் (தமயந்தி,) எ - று.

நெடிது இரா என்பதற்கு நெடுங்காலம் நிலைபெற்றிராமல் (அதாவது சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டு) என்று முரைக்கலாம், அல்லது நெடிது குழையும் என்றும் கூட்டலாம். (௧௦௬)

107. வெங்கதிரோன் றன்னை விழுங்கிப் புழுங்கியோ
கொங்கை யனலிற் கொளுந்தியோ - திங்கள்
விரிகின்ற வெண்ணிலவால் வேகின்ற தேயோ
எரிகின்ற தென்னோ விரா.

107. "Wherefore is the night so hot?" says Damayanti, "is it because it has swallowed up the burning sun

that it is so hot? or is it the fire which arises out of the breasts of maidens like myself that thus burns? or is it the heat caused by the silvery rays of the moon?"

(இ - ள்.) வெம் கதிரோன் தன்னை - வெப்பமான சூரியனை, விழுங்கி - கபளீகரித்து, புழுங்கியோ - வெப்பங்கொண்டோ, கொங்கை அனலில் கொளுந்தியோ - (என்போன்றவர்களுடைய) முலையில் எழுகின்ற அக்கினியினால் எரிந்தோ, திங்கள் - சந்திரனிடத்தில், விரிகின்ற - பரந்திருக்கின்ற, வெள் நிலவால் - வெண்மையாகிய நிலாவினால், வேகின்றதேயோ - வேகிறதினாலோ, என்றோ - பதருமோ, இரா - இராத்திரி, எரிகின்றது - சொலிக்கின்றது (என்று அவள் புலம்பினாள்,) எ-று.()

108. ஊழி பலவோ ரிரவாயிற் றோவென்னும்
கோழி குரலடைத்த தோவென்னும் - ஆழி
துயிலாதோ வென்னுஞ் சுடர்மதியங் கான்ற
வெயிலா லுடலுருகா வீழ்ந்து.

108. The body of Damayanti languishing under the burning influence of the rays shed by the moon, she dropped down saying, "have innumerable ages been blended into this one night? Has the cock stopped its crowing altogether? Will the great deep never slumber?

(இ - ள்.) சுடர் மதியம் - பிரகாசமுள்ள சந்திரன், கான்ற வெயிலால் - கக்குகின்ற (நிலவாகிய) வெய்யிலினால், உடல் உருகா - உடம்பு உருகி, வீழ்ந்து—, ஊழி பல - அநேக யுகங்கள், ஓர் இரவு ஆயிற்றோ - ஒரு ராத்திரியாகச் சமைந்ததோ, என்னும் - என்பாள்; கோழி குரல் அடைத்ததோ - கோழியானது கூவாமலிருக்கும்படி குரல் அடைக்கப்பெற்றதோ, என்னும் - என்பாள்; ஆழி துயிலாதோ - சமுத்திரந் தூங்காதோ, என்னும் - என்பாள், எ-று.

உருகா என்கிற செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டெச்சம் [வினையியல் உசு - ஆம்] சூத்திரத்தினால் "வீழ்ந்து" என்னும் தன்கருத்தாவின் வினையைக்கொண்டது. (கoஅ)

109. ஆடி வரிவண் டருகே பறக்கவே
வாடி மெலிவாள் வனமுலைமேல்—ஓடிப்.

பொறையாகச் சோர்வாள் பொறுக்குமோ மோக
துறைவா யடங்காத் துயர். [கத்

109. When the striped bees, after bathing in honey were flying by the maiden, she languished and her beautiful breasts swolen out, and became heavy, so that she fainted away under their weight. Can she bear the uncontrollable affliction arising from lust ?

(இ - ள்.) வரி வண்டு - இரேகைகளையுடைய வண்டு, ஆடி - (மகரந்தத்தில்) மூழ்கி, அருகே பறக்க - சமீபத்திலே பறக்கும்போது, வாடி மெலிவாள் - வாட்டங்கொண்டு இளைத்துப் போவாள் ; வனம் முலை - அழகைப்பொருந்திய முலைகள், மேலோடி - பூரித்து, பொறையாக - பாரமாயிருப்பதினால், சோர்வாள் - தளர்ந்துபோவாள் ; மோகம் துறைவாய் - காமவழியில், அடங்கா துயர் - அடங்காத துன்பத்தை, பொறுக்குமோ - பொறுப்பாளோ (பொறுக்கமாட்டாள் தமயந்தி,) எ-று. ஏ - அசை.

மெலிவாள் முதலியவை இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்காலமாயின. முலைகள் பருத்திருப்பது விரகத்தினால் பாரமாயிற்று.

110. ஈர மதியே யிளநிலவே யிங்ஙனே
சோர்குழலின் மீதே சொரிவதெவன்—மாரன்
பொரவளித்தான் கண்ணி யுனக்குப் புலரா
இரவளித்தா னல்லனோ வின்று.

110. " O cool moon ! why do you thus shed your soft beams upon my disordered tresses? Has not Cupid, to whom we are indebted for this never ending night, given you garlands of victory to war against ?"

(இ - ள்.) ஈர மதியே - குளிர்ச்சியுள்ள சந்திரனே, இளநிலவு - இளமையான நிலவை, இங்ஙனே - இப்படி வெப்பமாயிருக்குமாறு, சோர் குழலின் மீது - தளர்ந்துவிழுங் கூந்தலையுடைய பெண்மேல், சொரிவது - பொழிவது, எவன் - என்ன? இன்று - இன்றைக்கு, புலரா இரவு அளித்தான் மாரன் - நீங்காத இரவைக் கொடுத்தவனாகிய காமன், பொர - போர் செய்ய உனக்கு—, கண்ணி அளித்தான் - வெற்றிக்குரிய மாலையைத் தந்தவன், அல்லனோ - அல்லாதவனோ, எ-று.

கண்ணி—பறவைகளைப் பிடிக்கும்படியான ஓர் கருவியெனி னும் தகும். நீங்காத இரவைக்கொடுத்ததே உனக்குக் கண்ணி தந்ததுபோலும் என்பது கருத்து. எவன் என்பது அஃறிணை யிருபாற்கும் பொது வினாவினைக் குறிப்புமுற்று [வினையியல் ௩௧ - ஆம் - சூ.] (௧௪௦)

111. தாங்கு நிலவின் றழல்போய்த் தலைகொள்ளத்,
தேங்குழல்சேர் வண்டு சிறைவெதும்ப—ஓங்கு
யிர்ப்பின், தாமங் கரியத் தனியே தளர்கின்
ருள், யாமங் கரியாக வின்று.

111 On the falling-moon-beams striking upon the head of Damayanti, the wings of the bees which swarmed together in her beautiful tresses became singed; and heaving a deep sigh, her hot breath burned to cinders the garland on her breast; and in her solitude, with only the silent watch of midnight to bear witness to her sufferings, she fainted away.

(இ - ள்.) தாங்கும் - சமக்கின்ற, நிலவின் தழல் - நிழலாகிய நெருப்பு, போய்—, தலைகொள்ள - தலைக்கேறினதினால் [மிகுதியாக,] தேம் குழல் சேர் - வாசனை பொருந்திய கூந்தலைச் சேர்ந்த, வண்டு—, சிறை வெதும்ப - இறகுவெந்துபோக, ஓங்கு உயிர்ப்பின் - மேல் எழுந்த மூச்சினால், தாமம் கரியா - பூமாலை கரியாகும்படி, இன்று - இந்நாளில், யாமம் - இரவு, கரி ஆக - சாக்ஷியாக, தனியே தளர்கின்றாள் - ஒண்டியாயிருந்து வாடு கின்றாள் (தமயந்தி,) எ-று.

தழல் தலைக்கொள்வது சிறைவெதும்புதற்குக் காரணம். ()

112. மையிட்ட கண்ணருவி வார வளைசோரக், கை
யிற் கபோலந் தலம்வைத்து—மெய்வருந்தித்,
தேனிருந்த பூங்கணையே தீயாகத் தேமொழி
யாள், தானிருந்து செய்வா டவம்.

112. When the tears came streaming down from her blakened eyes, and when her bangles had become loose on her wasted wrists, the honey-speeched maiden, resting her cheek upon her hand, while her body suffered, resembled one performing penance, having the honey-charged flowered arrows of Kama for the fire.

(இ - ள்.) தேமொழியாள் - தேன்போலுஞ் சொல்லையுடைய தமயந்தி, மை இட்ட கண் - மை தீட்டிய கண்ணினின்றும், அருவி வார - நீர்வெள்ளம் பெருக, வளை சோர - வளையல் தளர்ந்துவிழ, கையில்—, கபோலத்தலம் - கன்னத்தை, வைத்து—, மெய் வருந்தி - உடம்பு வருத்தப்பட்டு, தேன் இருந்த பூங்கணையே - வண்டுகளிருக்கின்ற பூவாகிய அம்பையே, தீயாக - அக்கினியாகக்கொண்டு, இருந்து—, தவம் செய்வாள் - தவஞ் செய்பவளைப்போலிருந்தாள், எ-று. தான் - அசை. ()

113. அள்ளிக் கொளலா யடையத் திரண்டொன்றா
ய்க், கொள்ளிக்கும் விள்ளாத கூரிருளாய் - உள்
ளம், புதையவே வைத்த பொதுமகளிர் தங்கள்,
இதயமே போன்ற திரா.

113. The night, whose darkness was so solid, that it could almost be grasped by the hand, and so thick that even fire at the end of a brand could not penetrate its dense obscurity, was as dark as the hearts of harlots, whose attractions impressed every soul.

(இ - ள்.) இரா - இராத்திரியானது, அள்ளிக்கொளல் ஆய் - அள்ளிக் கொள்ளும்படியாகி, அடைய திரண்டு - முற்றுஞ் சேர்ந்து, ஒன்றாய்—, கொள்ளிக்கும் விள்ளாத - கொள்ளிக்கட்டையினாலும் பிரிக்கக்கூடாத, கூர் இருளாய் - நிறைந்த இருளுள்ளதாய், உள்ளம் - (அனைவோருடைய) மனம், புதையவைத்த - நன்றாய்ப் பதியும்படி காட்டிவைத்த, பொதுமகளிர் தங்கள் - வேசிகளுடைய, இதயம் போன்றது - மனதை ஒத்திருந்தது, எ - று. ஏ - அசை.

இப்படி யிருக்கையில் சந்திரன் அஸ்தமித்து இருள்கூர்ந்தது. அவ்வண்ணமாகிய இரவு நீக்கக்கூடாததாய் மயக்கந் தருவதாய்த் துன்பத்திற்கு ஏதுவா யிருப்பதுபற்றி இத்தன்மையுள்ள வேசிமனதை உவமித்தார். (௧௧௩)

114. ஊக்கிய சொல்ல ரொலிக்குந் துடிக்குரலர்
வீக்கிய கச்சையர் வேல்வாளர்—காக்க
இடையாமங் காவலர்கள் போந்தா ரிருளின்
புடைவா யிருள்புடைத்தாற் போன்று.

114 The watchmen who were bold of speech, whose voices were as the sounding of the kettle-drum who were girt with belts and armed with lances and swords, entered the city at midnight to see that all was safe, and as they walked their rounds the darkness of their sable-clad forms seemed to be in conflict with the darkness which opposed them.

(இ - ள்.) ஊக்கிய சொல்லர் - மேலோங்கிய சொல்லை யுடையவர்களும், ஒலிக்கும் துடி குரலர் - ஒலிக்கின்ற துடி யென்னும் வாத்தியம்போன்ற குரலை யுடையவர்களும், வீக்கிய கச்சையர் - சல்லடத்தைக் கட்டியவர்களும், [கவசமுள்ளவர் களு மென்றுமாம்,] வேல் வாளர் - வேல் வாள் முதலிய ஆயுத முள்ளவர்களுமான, காவலர்கள் - காவற்காரர், இருளின் புடைவாய் - இருட்டிலே, இருள்புடைத்தால் போன்று - இருட் டைக் குத்தித் தள்ளினதுபோலே, இடை யாமம் காக்க - நடு ராத்திரியிற் காக்கும்பொருட்டு, போந்தார் - வந்தார்கள், எ - று.

துடியென்பது மலைப்பக்கங்களிலும் பாலை நிலங்களிலும் அடிக்கிற தம்பட்டம். புடை, வாய்,—இரண்டும் ஏழனுருபு. இருள் உள்ள இடத்தில் என்பதும் ஒக்கும். துடியின் குரலை யுடையவர்கள் என்றுமாம். (௧௧௪)

115. சேமங் களிறுபுகத் தீம்பாலின் செவ்வழியாழ்
தாமுள் ளுறைபுகத் தார்வண்டு—காமன்றன்
பூவாளி யைந்திற் புகத்துயில் புக்கதே
ஓவாது முந்நீ ருலகு.

115. When the elephants had retired into their stables, when the guitar (செவ்வழியாழ்) whose notes were as sweet (to the ear) as milk (to the taste) had been put into its case, when the flower-frequenting bees had nested themselves in the flowered arrows of Kama, the sea girt earth was wrapt in undisturbed slumber.

(இ - ள்.) களிறு - யானை, சேமம் புக - காவலிடஞ்சேர, தீம் பாலின் - மதுரமான பால்போன்ற, செவ்வழியாழ் - செவ் வழியென்னும் இராகம் பாடுகிற வீணைகள், உள்ளுறை - உறையின் உள்ளே, புகுத - பிரவேசிக்க, தார் வண்டு - பூவில்

இடைச்சொல் முன்னும் பின்னும் வருமாதலால் எப்படியிருந்தாலும் இடைச்சொற்றொடரே யாம்.

(உ - ம்.)

மற்றொருவன்;—முன்வந்தது.

ஆளுமே; அவனும்,—பின்வந்தது.

தத்தம்பொருள, அசைநிலை, இசைநிறை, குறிப்பு, இப்படிப் பட்ட இடைச்சொற்களைத் தனிச்சொல்லாய்ப் பிரிக்க வேண்டும்.

வேற்றுமையுருபு, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை இப்படிப் பட்ட இடைச்சொற்களைப் பிரிக்கக்கூடாது.

எல்லாவற்றிற்கும் முடிபும் சம்பந்தமும் கூறவேண்டும் இதுதான் இலக்கணஞ் சொல்லுமுறை.

இப்படி ஆங்காங்கு காட்டிக்கொடுத்த வழியால் மற்ற விடங்களிலும் இலக்கணமுறைகளை அமைத்துக்கொள்க.

வெண்பாவியற்சுருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா—பாட்டு.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற்கூறுகிறபடி இலக்கண முறை யறியத்தக்கது.

ஒரு குற்றெழுத்தாகிலும் ஒரு நெட்டெழுத்தாகிலும் தனித்தாவது ஒற்றடுத்தாவது வந்தால் நேர் அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.) அ, ஆ, அல், ஆல்.

இரண்டு குறிலாவது, குறில் நெடிலுமாவது, தனித்தும் ஒற்றடுத்தும் வந்தால் நிரை அசை என்னப்படும். (உ - ம்.) கர, கரா, கரம், கராம்.

இவ்வசைகள், இரண்டு மூன்று நான்கு சேர்ந்து வருவது சீர் என்னப்படும்.

மொய்க்கும் வண்டுகள், காமன்தன் - மன்மதனுடைய, பூவாளி ஐந்தில் புக - ஐவகைப்பட்ட புஷ்பங்களாகிய அம்புகளில் பிரவேசிக்க, முந்நீர் உலகு - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த உலகமானது, ஓவாது - விடாமல், துயில் புக்கது - தூக்கம் பொருந்திற்று, எ - று. தாம் - ஏ - அசை.

யாழ் வாசித்தல் முதலானவை யொழிந்து யாவருந் தூங்கினாரென்பது கருத்து. (கக௫)

116. ஊன்றின் றுவகையா லுள்ள வுயிர்புறம்பே
தோன்றுங் கழுதுந் துயின்றதே—தான்றன்
உரைசோரச் சோர வுடல்சோர வாயி
னிரைசோரக் கைசோர நின்று.

116. The evil spirits which having fed upon human flesh, through joy gave outward went to their inward feelings, went to sleep standing, each one's voice gradually dying away, the body gradually vanishing, the food gradually slipping out from the mouth, and the hands gradually dropping down by the sides.

(இ - ள்.) ஊன் தின்று - மாமிசம் புசித்து, உவகையால் - சந்தோஷத்தினால், உள்ள உயிர் - உள்ளே அடங்கியிருந்த மூச்செல்லாம், புறம்பே தோன்றும் - வெளியில் காணப்படும்படியான, கழுதும் - பேயும், தன் உரை சோரச் சோர - தன் சொல் மிகவுந்தளர, உடல் சேரர—, வாயின் இரை சோர - வாயிலிருந்து உணவு விழ, கை சோர நின்று - கையுந் தளரும்படி நின்று, துயின்றது - தூங்கிற்று, எ - று. ஏ - தான்-அசை,

நடு இராத்திரியில் ஒரு முகூர்த்தகாலம் பேயுந் தூங்கும் என்பது வழக்கு. கழுதும் என்கிற உம்மை இழிவு சிறப்பு. (கக௬)

117. அன்றி லொருகண் டுயின்றொருகண் ணோர்வத்
தால், இன்றுணைமேல் வைத்துறங்கு மென்னு
ஞ்சொல்—இன்று, தவிர்ந்ததே போலரற்றிச்
சாம்புகின்ற போதே, அவிழ்ந்ததே கண்ணீ
ரவட்கு.

117. The old saying, that the Anril bird sleeps with one eye closed, through love watching his sweet consort the other, has this night been proved to be false. So

Damayanti, (missing the watchful eye of Nala) lamented, as she pined (for him), the tear-drops falling from her eyes.

(இ - ள்.) அன்றில் - அன்றிற் பறவை, ஒரு கண் துயின்று - ஒருகண்ணினால் தூக்கி, ஒரு கண் - மற்றொருகண்ணை, ஆர்வத்தால் - அன்பினால், இன் துணைமேல் வைத்து - பிரியமானதன் இணையின்மேல் வைத்து, உறங்கும் - தூங்கும், என்னுஞ் சொல்—, இன்று தவிர்ந்ததே போல் - இன்றைக்கு விட்டது போல், அரற்றி - கூவி, சாம்புகின்றபோது - கூட்டில் அடையும்போது, அவட்கு - தமயந்திக்கு, கண்ணீர்—, அவிழ்ந்தது - ஒழுகிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

துணை என்பது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமாம் ஆதலின் பொதுப்பட இணையென்றோம். (கக௭)

118\. ஏழுலகுஞ் சூழிருளா யென்பொருட்டால் வேகின்ற, ஆழ்துயர மேதென் றறிகிலேன்—பாழி, வரையோ வெனுநெடுந்தோண் மன்னவோ தின்னும், இரையோ விரவுக் கியான்.

118 "I know not why the seven worlds have been clothed with darkness, or what is the cause of this heavy sorrow, which thus burns on my account. O king, whose broad shoulders are like great mountains, am I to be the prey to this night?"

(இ - ள்.) ஏழ் உலகும் - ஏழு லோகங்களும், சூழ் இருளாய் - சூழ்ந்த இருளுள்ளனவாய், என் பொருட்டு—, வேகின்ற - வேவதினால் உண்டாகிய, ஆழ் துயரம் - ஆழ்ந்த துன்பமானது, ஏது என்று - எக்காரணத்தால் வந்தது என்று, அறிகிலேன் - அறியமாட்டேன்; பாழி வரையோ - பலமுள்ள மலையோ, எனும் - என்று சொல்லப்பட்ட, நெடு தோள் மன்ன - நெடுமையான தோளையுடைய நளமகாராஜனே, ஓ - ஐயோ, யான் - நான், இரவுக்கு - இராத்திரிக்கு, தின்னும் இரையோ - புசிக்கும் புசிப்போ (எனத் தமயந்தி புலம்பினள்,) எ - று. ஆல் - அசை.

மன்னவோ என்பதில் ஓ பிரியாமல் விளியுருபு எனவுங் கூடும். [பெயரியல் ௫௬ - ம் சூத்திரத்தின்] "புலம்பினவு-

மாகும்" என்றதைக்காண்க. வேகின்ற என்னும் பெயரெச்சம் அம்புபட்டபுண், சங்குசுட்ட சுண்ணாம்பு என்பவைகளிற்போல் துயரம் என்னுங் காரியப்பெயரைக் கொண்டது. இதைக் கருவியில் அடக்குவாரு முண்டு. அறிகிலேன்—அறி - பகுதி, ஏன் - தன்மை யொருமை விகுதி, கு - சாரியை, இல் - எதிர்மறைப் பண்படி இடைநிலையாயிற்று, உகரம் கெட்டது சந்தி. (௧௧௮)

119. கருவிக்கு நீங்காத காரிருள்வாய்க் கங்குல்
உருவிப் புகுந்ததா லூதை—பருகிக்கார்
வண்டுபோ கட்ட மலர்போன் மருண்மாலை
உண்டுபோ கட்ட வுயிர்க்கு.

119 "Like the flower, which alone is left after the black bees have sucked out the honey, is my life which alone remains after the drowsy evening has imbibed my spirits; and to take away this remaining life has this chill blast of wind come this night, piercing through the black darkness which no instrument can dispel.

(இ - ள்.) கருவிக்கு நீங்காத கார் இருள்வாய் - கருவி கொண்டு நீக்கக்கூடாத கரிய இருட்டிலே, பருகி - (தேனைக்) குடித்து, கார் வண்டு - கரியவண்டு, போகட்ட மலர்போல் - போய்விட்ட பூவைப்போல், மருள் மாலை - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற மாலைப் பொழுது, உண்டு போகட்ட - உண்டுபோய் விட்ட, உயிர்க்கு - (என்) உயிர்க்காக, ஊதை - காற்று, கங்குல் உருவி புகுந்தது - இரவை நடுவே பிளந்துகொண்டு வந்தது, எ - று. ஆல் - அசை.

மாலைப் பொழுதினாலே வாடி, வண்டு குடித்துப்போன பூவைப்போல் நிசாரமாயிருக்கும் என் உயிரைக் குடிக்க இக் காற்று வந்ததென்று நள்ளிரவில் உண்டாகிய காற்றைத் தமயந்தி வெறுத்தாள் என்பது கருத்து. இக்காலத்துப் போகட்ட என வழங்கியதுபோலும்.

120. எழுந்திருக்கு மேமாந்து பூமாந் தவிசின்,
விழுந்திருக்குந் தன்னுடம்பை மீளச்—செழுந்
தாளத், தானோடு சேர்க்குந் துணையேது மில்
லாதே, நாளோடு நின்றழிவா ளோந்து.

120. With great anxiety, she rises from her beautiful bed of tender leaves, and then her body again resumes its recumbent posture, and not having any help-mate, she embraces the pillar of shining pearls by her side, till she is overpowered with shame, and becomes quite exhausted.

(இ - ள்.) (அந்தக்கன்னி) பூ மா தவிசின் - அழகிய மாந்தளிர் பரப்பிய ஆசனத்தினின்றும், ஏமாந்து - (நினைப்பின்செறிவால் நளன் வந்ததாய் நினைத்து) சந்தோஷித்து, எழுந்திருக்கும் - எழுந்திருப்பாள் ; விழுந்திருக்கும் - (அத்தோற்றம் பொய்யானதால்) விழுந்துகிடப்பாள் ; மீள - மறுபடியும், தன் உடம்பை—, செழு தரள தூணோடு சேர்க்கும் - செழுமையான முத்துப்பதித்த கம்பத்தோடு சேர்ப்பாள் ; துணை ஏதும் இல்லாது - ஒருதுணையும் இல்லாமல், நைந்து நின்று - தளர்ந்திருந்து, நாணோடு - (தன் செய்கையில் தனக்கே யுண்டாகிய) வெட்கத்தினால், அழிவாள் - வருந்துவாள், எ - று. ஏ - அசை.

ஒடு—கருவிப்பொருளில் மயங்கிவந்தது. (௧௨௦

121. விரிகின்ற மெல்லமளி வெண்ணிலவின் மீதே,
சொரிகின்ற காரிருள்போற் சோரும்—புரிகுழ
லைத், தாங்குந் தளருந் தழலே நெடிதுயிர்க்கும்,
ஏங்குந் துயரோ டிருந்து.

121. She, who supports her wavy tresses that loosened themselves on the soft mattress by her side, like the black darkness which sheds itself on the bright moon-light, faints away from weariness, heaves a deep sigh with fiery breath, gasps, and is overcome with grief.

(இ - ள்.) (அவள் இன்னும்) விரிகின்ற - பரவியிருக்கின்ற, மெல் அமளி - மெல்லிய படுக்கையில், வெள் நிலவின்மீது - வெள்ளை நிலாவின்மேல், சொரிகின்ற கார் இருள்போல் - பொழிகின்ற கரிய இருளைப்போல, சோரும் - அவிழ்ந்து விழுகின்ற, புரி குழலை - சுருளாயிருக்கின்ற கூந்தலை, தாங்கும் - சுமப்பாள் ; தளரும் - தளர்வாள் ; தழலே - நெருப்பாகவே, நெடிது உயிர்க்கும் - நீட்சியாக மூச்சு எறிவாள் ; துயரோடு இருந்து - துன்பத்தோ டிருந்து, ஏங்கும் - இரங்குவாள், எ-று. ஏ - அசை.

துயரோடு — இவ் ஓடு உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளைத் தராமல் விசேஷணப்பொருளைத் தரும், துயருள்ளவளா யிருந்தாளென்பது கருத்து.

நெடிது உயிர்க்கும்—நெடிது - நெடுமையென்னும் பண்படியிற் பிறந்தபெயர், இங்கு வினையை விசேடித்தமையால் வினையுரிச்சொல், இதைக் குறிப்புமுற்று எச்சமாயிற்று எனினு மொக்கும்; அப்போதும் வினையுரியேயாம். இவ்வாறே சில செயவென்னெச்ச முதலியவையும் வினையை விசேடித்து வரின் வினையுரியேயாம், சொல்வகையிலே அவ்வவ் விதத்தைக்கொள்க. (௧௨௧)

122. உடைய மிடுக்கெல்லா மென்மேலே யோச்சி,
விடிய மிடுக்கின்மை யாலோ—கொடியன்மேல்,
மாகாதல் வைத்ததோ மன்னவர்த மின்னருளோ, வேகாத தென்னோ விரா.

122. "Is it because the night has exhausted all its strength on me that it has not any strength remaining to dawn? Or has it fixed its affections on the cruel king (Nala)? Or is it the king's pleasure (that it should be so)? Why does not the night pass away?"

(இ - ள்.) உடைய மிடுக்கு எல்லாம் - தான் கொண்டிருந்த பலமெல்லாம், என்மேலே—, ஓச்சி-செலுத்தி, விடிய - விடிவதற்கு, மிடுக்கு இன்மையாலோ - பலம் இல்லாமையாலேயோ, கொடியன்மேல் - கொடியவனாகிய நளன்மேலே, மா காதல் வைத்ததோ - பெருங்காதலை வைத்ததனாலோ, மன்னவர்தம் - அந்த நளமகாராஜருடைய, இன் அருளோ - இனிமையான கிருபையினாலோ, என்னோ - எக்காரணத்தினாலோ, இரா—, வேகாதது - வெந்து போகாமலிருப்பது (விடியாமலிருப்பது) எ-று.

என் உடம்பின் வெப்பத்தால் வேகாத தெனினுமமையும். காதல் கொண்டவர் வேண்டியவனை யிழிவாகவும் உயர்வாகவுஞ் சொல்வது இயல்பு. (௧௨௨)

123. மயங்குந் தெளியு மனநடுங்கும் வெய்துற்
றுயங்கும் வறிதே யுலாவும்—வயங்கிழைபோய்ச்

சோருந் துயிலுந் துயிலாக் கருநெடுங்கண்
நீருங் கடைசோர நின்று.

123. Her mind becomes clouded, and then clears again; her heart trembles through fear till excitement brings on vexation; and she paces up and down abstractedly; with her glittering jewels all gone, she dozes through exhaustion, while tears pour through the sleepless corners of her long black eyes.

(இ - ள்.) (அவள்) மயங்கும் - மயக்கமடைவாள்; தெளியும் - தெளிவு பெறுவாள்; மனம் நடுங்கும் - மனது சஞ்சலிக்கப் பெற்றிருப்பாள்; வெய்து உற்று - தாபம்பொருந்தி, உயங்கும் - வருந்துவாள்; வறிதே - சும்மா, உலாவும் - திரிவாள்; வயங்கு - விளங்குகின்ற, இழை போய் - ஆபரணம் விழும்படி, சோரும் - தளர்வாள்; துயிலா - தூங்காத, கரு நெடும் கண் கடை - கரிய நெடுமையான கண்களினுடைய நுனியில், நீர்—, சோர நின்று - பெருகும்படியிருந்து, துயிலும் - தூங்குவாள்போல் இருப்பாள், எ-று. உம் - அசை.

போய் என்பது செய்தெனெச்சத்தின் திரிபு. வெய்து—வெம்மை - பகுதி, து - பகுதிப்பொருள் விகுதி, மை கெட்டு முன்னின்ற மகரமெய் யகரமாகத் திரிந்தது. வெம்மையுள்ளதோய் என்று பொருள் கொண்டால், து - உடைமைப்பொருளில் வந்த விகுதியென அறிக. (௧௨௩)

124. விழுது படத்திணிந்த வீங்கிருள்வாய்ப் பட்
டுக், கழுதும் வழிதேடுங் கங்குல்—பொழுதி
டையே, நீருயிர்க்குங் கண்ணோடு நெஞ்சுருகி
வீழ்வார்தம், ஆருயிர்க்கு மூண்டோ வரண்.

124. During the night, whose increasing darkness has became (as it were) so solid and condensed that even Devils lose their way in it, is their any protection to the lust-fallen beings, whose eyes stream with tears, and whose hearts melt within them?

(இ - ள்.) விழுது பட - விழுது உண்டாகும்படி, திணிந்த - பலப்பட்ட, வீங்கு இருள்வாய் பட்டு - வளர்ந்த இருட்டிலே துன்பப்பட்டு, கழுதும் - பிசாசும், வழி தேடும் - வழியைத்

தேடும்படியான, கங்குல்பொழுதிடையே - இராக்காலத்தில், நீர் உயிர்க்கும் கண்ணோடு - நீர்சொரியுங் கண்களோடு நின்று, நெஞ்சு உருகி வீழ்வார்தம் - மனங்கரைந்து நிலைபெறமாட்டாத காமுகருடைய, ஆர் உயிருக்கும் - நிறைந்த உயிர்க்கும், அரண் உண்டோ - காப்பு இருக்கின்றதோ [இல்லை], எ - று. தம் - சாரியை.

ஆருயிர் - அருமையான உயிர் எனினுமாம். (கஉச)

125. பூசுரர்தங் கைம்மலரும் பூங்குமுத மும்முகிழ்ப்
பத், காசினியுந் தாமரையுங் கண்விழிப்ப—வா
சம், அலர்ந்ததேங் கோதையா ளாழ்துயரத்
தோடு, புலர்ந்ததே யற்றைப் பொழுது.

125. When the hands of the Brahmins were clasped together (in morning worship), and the water-lily had closed its petals, when the inhabitants of the earth awoke from their sleep, and the lotus flower opened its eyes, the day dawned; and with the night, departed the deep sorrow of the maiden who was adorned with fragrant honeyed garlands.

(இ - ள்.) பூசுரர்தம் - பிராமணருடைய, கைம்மலரும் - கைகளாகிய மலரும், பூ குமுதமும் - அழகிய ஆம்பல்களும், முகிழ்ப்ப - குவிய, காசினியும் - பூமியிலுள்ளோரும், தாமரையும் - கமலங்களும், கண் விழிப்ப - கண்திறக்க [மலர], வாசம் - பரிமளம், அலர்ந்த - பரவின, தேம் கோதையாள் - வண்டுமொய்த்த கூந்தலையுடைய தமயந்தியின், ஆழ் துயரத்தோடு - ஆழ்ந்த துன்பத்தோடு, அற்றைப்பொழுது - அன்றைக் காலம், [அவ்விரவு], புலர்ந்தது-நீங்கிற்று, எ-று. ஏ - அசை.

துயரோடு—ஓடு உருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளைத் தராமல் விசேஷணப்பொருளைத்தரும்; துயருள்ளவளா யிருந்தாளென்பது கருத்து.

பொழுது விடிந்தது, தமயந்தி துயரமும் நீங்கிற்று என்பது கருத்து. பிராமணர் கைகூப்பிச் சூரியனைத்தொழுது அநுட்டானஞ் செய்வாராகலின் பூசுரர் கைம்மலரும் முகிழ்ப்ப என்றார். குமுதமும் முகிழ்ப்ப என்னுமிடத்து மகரம் விரித்தல் விகாரம். ஒப்புமைக்கூட்டவணியும் புணர்நிலையணியுங் கலப்பு. (கஉரு)

126. வில்லி கணையிழப்ப வெண்மதியஞ் சீரிழப்பத்
தொல்லை யிருள்கிழியத் தோன்றினன்—வல்லி
மணமாலை வேட்டிடுதோள் வாளரசர் முன்னே
குணவாயிற் செங்கதிரோன் குன்று.

126. When the God of Love had laid aside his flower-tipped shafts, when the beauty of the pale moon had begun to wane, when the veil of primeval darkness was rent (by the sun's rays,) the golden-rayed sun rose in the east, before the broad-shouldered and sword-girt-sovereigns, who anxiously desired the marriage garland of the creeper-like maiden.

(இ - ள்.) வல்லி - கொடிபோன்ற தமயந்தியினது, மணமாலை - கலியாணமாலையை, வேட்டிடு - விரும்பியிருக்கின்ற, தோள் - தோள்களையுடைய, வாள் அரசர் முன்னே - வாளாயுதந் தரித்த ராஜாக்களுக்குமுன்னே, செங் கதிரோன் - செம்மையான கிரணங்களையுடைய சூரியன், குணவாயில் - கீழ்த்திசையில், குன்று - மலையில், வில்லி - கரும்புவில் லேந்திய காமன், கணை இழப்ப - அம்புகளை இழக்கவும், வெண் மதியம் - வெள்ளையான சந்திரன், சீர் இழப்ப - சிறப்பை இழக்கவும், தொல்லை இருள் - பழமையாகிய அந்தகாரம், கிழிய - நீங்கிப் போகவும், தோன்றினன் - உதயமானான், எ-று.

மதியம்—அம் - சாரியை. சூரியன் உதையமானபின் காமுகருக்குத் துன்பஞ் சிறிது தணியுமாதலின் 'வில்லிகணையிழப்ப' என்றார். நளன் தோன்றியதுபோல் என்பது இங்கு குறிப்பு. ஒட்டணி. (கஉசு)

127. முரசெறிந்த நாளேழு முற்றியபின் கொற்ற
வரைசெறிந்த தோண்மன்னர் வந்தார் — விரை
மாலை துவள முடிதயங்க வீர்வளையும் [செறிந்த
காலை முரசுங் கலந்து.

127. When the seven days were over which were appointed for the beating of the drums, victorious kings whose shoulders were like mountains, came with sweet-smelling garlands flowing over their bodies, and crowns glittering on their heads, amid the mingled notes of the twisted conchs and the morning drums.

(இ - ள்.) முரசு எறிந்த நாள் ஏழும் முற்றியபின் - சுயம்வரத்துக் கென்று பேரிகையடித்த ஏழுநாளு நிறைவேறின பின்பு, கொற்ற வரை செறிந்த தோள் மன்னர் - வெற்றிபொருந்திய மலையோடொத்த தோள்களையுடைய அரசர், விரை செறிந்த மாலை துவள - பரிமளஞ்சேர்ந்த பூமாலைகளசைய, முடி தயங்க - கிரீடங்கள் விளங்க, வால் வளையும் - வெண்மையான சங்குகளும், காலை முரசும் - காலையில் அடிக்கத்தக்க பேரிகைகளும், கலந்து - சேர்ந்து நிற்க [சேர்ந்து ஒலிக்க], வந்தார்—, எ-று.

கலப்ப என்னும் எச்சம் கலந்து எனத்திரிந்தது. (௧௨௭)

128. மன்றலந்தார் மன்னர் நடுவணைய வந்திருந்தான்
கன்று குதட்டிய கார்நீல—முன்றில்
குறுவிழிக்கு நேர்நாடன் கோதைபெருங் கண்
ணின், சிறுவிழிக்கு நோற்றிருந்த சேய்.

128. The king, who performed penance for the side-long glances from the large eyes of the daughter of the king of the extensive country of Vidarpa, where the dark-hued water lilies, which are trampled upon by the calves, blossom before the doors of the houses, came in and occupied a middle seat in the assembly of kings who were decked with fragrant garlands.

(இ - ள்.) கன்று - (ஆன்) கன்றுகள், குதட்டிய - மிதிக்கப்பெற்றிருந்த, கார் நீலம் - கறுத்த குவளைமொட்டுகள், முன்றில் - வாசல்களிலே, குறு விழிக்கும் - சிறிது மலரப்பெற்ற, நேர் - செவ்வையான, நாடன் - ராச்சியமுள்ள பீமராஜனுடைய, கோதை - மகளாகிய தமயந்தியின், பெரு கண்ணின் - பெரிய கண்களினுடைய, சிறு விழிக்கு - நுட்பமான பார்வைக்கு, நோற்று இருந்த - தவஞ்செய்திருந்த, சேய் - ராஜகுமாரனாகிய நளன், மன்றல் அம் தார் மன்னர் - வாசனைவீசும் அழகிய மாலைதரித்த அரசர்களுடைய, நடு - நடு இடத்தை, அணைய - பொருந்தும்படி, வந்திருந்தான்—, எ-று.

குறுவிழிக்கும் — குறுமையாக விழிக்கும் என விரித்து உரைத்துக்கொள்க. (௧௨௮)

129\. நித்திலத்திற் பொற்றோடு நீலமணித் தோடாக
மைத்தடங்கண் செல்ல வயவேந்தர்—சித்தம்
மருங்கே வரவண்டின் பந்தர்க்கீழ் வந்தாள்
அருங்கேழ் மணிப்பூ ணணங்கு.

129\. The dark shade of her jetty eyes changing into, the hue of a sapphire, the pearl set in her golden ear-ring and the affections of the kings accompanying her as beetles, the maiden who resembled a nymph adorned with jewels set with rare-colored gems, came under the Paudal.

(இ - ள்.) நித்திலத்தின் - முத்துக்களையுடைய, பொன் தோடு - பொன்னாலாய காதணிகள், நீல மணி தோடு ஆக - நீலக்கல்பதித்த காதணியாகும்படி, மை தடம் கண் செல்ல - மைதீட்டிய விசாலமான கண்கள் செல்லுகையில், வயவேந்தர் சித்தம் - பலம்பொருந்திய அரசர்களுடைய மனம், வண்டின் - வண்டைப்போல், மருங்கே வர - பக்கத்தில் வர, அருகேழ் மணிப்பூண் - அருமையான நிறமுள்ள ரத்திநாபரணங்களைத்தரித்த, அணங்கு - தெய்வப்பெண்ணையொத்த தமயந்தி, பந்தர் கீழ் - பந்தலிலே, வந்தாள்—, எ - று.

பந்தல்—பந்தர் எனப் போலியாய் வந்தது, கண்காந்தி படவே முத்துக்கட்டிய பொன்னாபரணம் குவளைபோற் றோன்றிய தெனவும், அதனைக்குறித்து மனமாகிய வண்டுகள் ஓடி வந்தன வெனவும், குறிப்பான கருத்து. யாவர் மனமும் அவள்முகத் தின்மே லிருந்தன என்றபடி. (கஉகூ)

130\. பேதை மடமயிலைச் சூழும் பிணைமான்போல்
கோதை மடமானைக் கொண்டணைந்த—மாதர்
மருங்கின் வெளிவழியே மன்னவர்கண் புக்கு
நெருங்கினவே மேன்மே னிறைந்து.

130\. Like the doe-s which surround the simple and elegant peacock, were the damsels who surround the garland bedecked maiden (*ignorant deer*;)while the eyes of the kings increasing in number, one above another, sought to catch a glimpse of her, by peeping through the openings left between the waists (of the maidens.)

(இ - ள்.) பேதை மட மயிலை - பேதையான மடப்பம் பொருந்திய மயிலை, சூழும் பிணை மான் போல் - சூழ்ந்திருக்

இன்ற பெண்மான்களைப்போல், கோதை மட மானே - மாலை யணிந்த மடப்பமுள்ள மானையொத்த தமயந்தியை, கொண்டு அணைந்த மாதர் - இட்டுக்கொண்டுவந்த பெண்களுடைய, மருங்கின் வெளிவழியே - இடையினிடத்தில் காணப்படும் வெளியின் வழியாக, மன்னவர் கண் புக்கு - அரசர் கண்கள் புகுந்து, மேல் மேல் நிறைந்து - மேலேமேலே நிரம்பி, நெருங்கின - நெருக்கமாயின, எ - று. ஏ - அசை.

அவளைப் பெண்கள் பலர் சூழ்ந்து இருப்பதனால் பார்க்கப் பெறாமல் அப்பெண்களுடைய சிறுத்த இடைக்கு இடையிலுள்ள சந்துகளால் பார்த்தார்கள் என்பது கருத்து. (கஙo)

131. மன்னர் விழித்தா மரைபூத்த மண்டபத்தே
பொன்னின் மடப்பாவை போய்ப்புக்காள்-மின்
னிறத்துச், செய்யதாள் வெள்ளைச் சிறையன்
னஞ் செங்கமலப், பொய்கைவாய்ப் போவதே
போன்று.

131. Like the bright-hued, red-footed, white-feathered swan proceeding to the tank where the red lotus grows, (Damayanti), who was as beautiful as a golden idol, proceeded to the marriage pandal where the eyes of the kings blosoomed like the lotus flowers.

(இ - ள்.) மின் நிறத்து - மின்னலைப்போன்ற நிறத்தையுடைய, செய்ய தாள் - சிவந்த கால்களையும், வெள்ளை சிறை அன்னம் - வெண்மையான சிறகுகளையு முடைய, அன்னப் பக்ஷி, செம்கமலம் பொய்கைவாய் - செந்தாமரைத் தடாகத்தில், போவது போன்று - போவதையொத்து, பொன்னின் மட பாவை - பொன்னாற்செய்த இளமைபொருந்திய பதுமை போன்ற தமயந்தி, மன்னர் விழி தாமரை பூத்த - அரசர்களுடைய கண்களாகிய தாமரைமலர்கள் பூத்திருந்த, மண்டபத்து - மண்டபத்தில், போய் புக்காள் - போய்ப் புகுந்தாள், எ - று. ஏகாரங்கள் - அசை.

மன்னர் விழித்தாமரை பூத்த என்பதற்கேற்ப மண்டபத்தில் என்பதை மண்டபமாகிய தடாகத்தில் எனக் கொள்ள வேண்டும். இது ஏகதேச வுருவகம். (கஙக)

132. வடங்கொள் வனமுலையாள் வார்குழைமே லோ
டும், நெடுங்கட் கடைபார்த்து நின்றான்—இடங்
கண்டு, பூவாளி வேந்தன்றன் பொன்னாவம் பின்
னேயிட், டேவாளி நாணின்மே லிட்டு.

132. The lord of the flowered arrows, hanging his golden quiver at his back, and fastening a row of arrows on his bow-string, chose a convenient spot, and stood there watching the corners of the eyes which glanced at the long tresses of the damsel, whose beautiful breasts were adorned with pearls.

(இ - ள்.) பூவாளி வேந்தன் - மலரம்புகளை யுடைய மன்மதன், இடம் கண்டு - இடம்பார்த்து, தன் பொன் ஆவம் - தன்னுடைய அழகிய அம்புக்கூட்டை, பின் இட்டு - பின்னே கட்டி, ஏவாளி - அம்புகளின் வரிசையை, நாணின்மேல் இட்டு - வில்லின் கயிற்றின்மேல் சேர்த்து, வடம் கொள் வன முலையாள் - முத்து மாலைகளையணிந்த அழகுள்ள தனங்களையுடைய தமயந்தியினது, வார் குழைமேல் - நீண்ட காதுகளின்மேல், ஓடு - ஓடியிருக்கிற, நெடும் கண் கடை - நெடுமையான கண்களின் நுனிகளை, பார்த்து நின்றான் - எதிர்பார்த் திருந்தான், எ - று. ஏ - அசை.

குழல் என்கிற பாடம் பொருந்ாதெதன அறிக. அவள் கடைக்கண்பட்ட இடத்தில் காமன் அதிகமாய்ப் பாதிக்கும்படி யிருந்தான் என்பது கருத்து. (கங௨)

133. மன்னர் குலமும் பெயரும் வளநாடும்
இன்ன பரிசென் றியலணங்கு—முன்னின்று
தார்வேந்தன் பெற்ற தனிக்கொடிக்குக் காட்டி
தேர்வேந்தர் தம்மைத் தெரிந்து. [னாள்.

133. A goddess-like maiden of good disposition knowing all the chariot warrior kings, stood forward and pointed out to the matchless daughter of the garland-bedecked king (Bhima) each sovereign, describing at the same time the several characteristics of their respective families, titles, and fertile countries.

(இ - ள்.) இயல் அணங்கு - சற்குணமுள்ள தெய்வப்பெண் போன்ற ஒருத்தி, தேர் வேந்தர் தம்மை - தேர் ஏறிச் சண்டை-

செய்யவல்ல அரசர்களை, தெரிந்து - அறிந்து, மன்னர் குலமும் - அந்தந்த ராஜாக்களுடைய வமிசங்களும், பெயரும் - நாமதேயமும், வளநாடும் - வளப்பமுடைய நாடும், இன்ன பரிசு என்று - இப்படிப்பட்ட தன்மையுள்ளன என்று, தார் வேந்தன் பெற்ற - வெற்றிமாலையையணிந்த வீமராஜன் பெற்ற, தனி கொடிக்கு - ஒப்பற்ற கொடிபோன்ற தமயந்திக்கு, முன் நின்று - எதிரில்நின்று, காட்டினாள் - காண்பித்தாள், எ - று.

காட்டு என்பது காண் என்னுந் தன்வினைமேற் பிறந்த பிறவினைப்பகுதி.

இயலணங்கு என்பதற்குச் சரசுவதியெனவும் பொருள் கொள்ளலாம். அது "காவலரைத் தன்சேடிகாட்ட" என்பதோடு ஒவ்வாமையின் பொருந்தாது. இயலணங்கு -. இயற்றமிழுக்குரிய தெய்வப்பெண். (கஙங)

134. பொன்னி யமுதப் புதுக்கொழுந்து பூங்கமுகி
ன், சென்னி தடவுந் திருநாடன் — பொன்னிற்,
சுணங்கவிழ்ந்த பூண்முலையாய் சூழமரிற் றன்
னார், கணங்கவிழ்ந்த வேலனிவன் காண்.

The king here introduced is the king of the Chola country.

134. "O maiden, whose jewelled breast is resplendent with golden-hued spots! In this armed king before you, who destroys his enemies in the thick of the battle, you see the possessor of the sacred country, where the wavelets formed by the waters of the Cauvery, cast their spray to the tops of the Arecanut palm trees. ••

(இ - ள்.) பொன்னின் பொன்போல், சுணங்கு - தேமல், அவிழ்ந்த - விரிந்திருக்கப்பெற்ற, பூண் முலையாய் - ஆபரணந் தரித்த முலைகளையுடையவளே! சூழ் அமரில் - சூழ்ந்த யுத்தத்தில், தன்னார் கணம் கவிழ்ந்த - பகைவர் கூட்டம் வீழ்வதற்கு ஏதுவான, வேலன் இவன் - ஆயுதமுடைய இவன், பொன்னி அமுதம் - காவேரி யாற்றினுடைய தண்ணீரினது, புது கொழுந்து - புதிய அலைத்திவலைகள், பூ கமுகின் -

அழகிய பாக்குமரங்களினது, சென்னி - உச்சியை, தடவும் - வியாபிக்கும்படியான, திருநாடன் - செல்வம் பொருந்திய நாட்டின் அரசன், காண் - நீ பார், எ - று. காண் - அசையெனினு மொக்கும்.

இவன் சோழராஜன் என்பது கருத்து. எவரும் தமது நாட்டை முந்திக்கூறுவது இயல்பு. (கஙச)

135. போர்வாய் வடிவேலாற் போழப் படாதோரு
ஞ், சூர்வாய் மதரரிக்கட் டோகாய்கேள்—பார்
வாய்ப், பருத்ததோர் மால்வரையைப் பண்
டொருகாற் செண்டால், திரித்தகோ விங்கிருந்
த சேய்.

The king here referred to is Pandyan

135. O thou peacock-resembling maiden, whose red-lined eyes beaming with joy, captivate those who have escaped from the well-made lance on the battle field! listen :—this monarch you see is the king who once upon a time removed from its position one of the highest mountains in the world by (striking it with) a ball.

(இ - ள்.) போர்வாய் - யுத்தத்தில், வடி வேலால் - வடித்த வேலாயுதத்தினல், போழப்படாதோரும் - பிளக்கப்படாத வீரரும், சூர் - சுழலும்படியான, வாய் - வழியை யுடைய, மதர் - களித்திருக்கின்ற, அரி - இரேகைகள் பொருந்தின, கண் - கண்களையுடைய, தோகாய் - மயில்போன்றவளே! கேள்—, இங்கு இருந்த சேய் - இங்கே வீற்றிருக்கின்ற ராஜகுமாரன், பார்வாய் - பூமியில், பருத்து - பருத்த, ஓர் மால் வரையை - ஒரு பெரிய மலையை [மேருவை,] பண்டு - முன்பு, ஒரு கால் - ஒரு காலத்தில், செண்டால் - பந்தினல், திரித்தகோ - திரியச்செய்த அரசன், எ-று.

இவன் பாண்டியன் என்பதாம். உக்கிரபாண்டியன் மேரு மலையைச் செண்டால் அடித்துத் திருப்பினன் என்னுங்கதையைத் திருவிளையாடலில் காண்க. (கஙரு)

136. வென்றி நிலமடந்தை மென்முலைமேல் வெண்டு
கில்போற், குன்றருவி பாயுங் குடநாடன்—நின்

றபுகழ், மாதே யிவன்கண்டாய் மானத் தனிக்
கொடியின், மீதே சிலையுயர்த்த வேந்து.

The king here referred to is Saren

136 O maiden of immortal fame! this king whom you see before you, and whose matchless banner is adorned with the insignia of a bow is the sovereign of the country of Coorg, where the rivers flow from the mountains like the white flowing robes on the soft breasts of the warlike goddess of earth.

(இ - ள்.) நின்ற புகழ் மாதே - நிலைபெற்ற புகழையுடைய பெண்ணே! இவன்—, வென்றி நில மடைந்தை - வெற்றிபொருந்திய பூமிதேவியினுடைய, மெல் முலைமேல் - மெல்லியமுலை என்று சொல்லத்தக்க கொல்லி மலையின்மேல், வெள் துகில் போல் - வெண்மையான உத்தரியம்போல், குன்று அருவி பாயும் - மலையருவி பாயப்பெற்ற, குடநாடன் - குடநாட்டின் அதிபதியாகிய, மான தனி கொடியின் மீதே - பெருமையுள்ள தனித்த கொடிமரத்தின்மேல், சிலை உயர்த்த - வில்லை ஏற்றிவைத்த, வேந்து - அரசன், எ-று. கண்டாய் - அசை.

இவன் சேரராஜ னென்பதாம். (கஙௌ)

137. ஆழிவடி யம்பலம்ப நின்றானு மன்றொருகால்
ஏழிசைநூற் சங்கத் திருந்தானும்-நீள்விசும்பில்
நற்றேவர் தூது நடந்தானும் பாரதப்போர்
செற்றானுங் கண்டாயிச் சேய்.

137. The king you see here is he who stood and washed his well-formed arrows in the deep, who at another time presided at the assembly of musicians, who acted as an ambassador to the Gods who live in the blue mountains and who came off victorious at the great war of Mahabaratham.

(இ - ள்.) ஆழி வடி அம்பு - கடலில் வடித்த அம்பை, அலம்ப நின்றானும் - கழுவும்படி நின்றவனும், அன்று ஒரு கால் - ஒருகாலத்தில், ஏழ் இசை நூல் சங்கத்து - ஏழுவகைச் சுரங்களை விளக்கும் சங்கீத சாஸ்திர சபையில், இருந்தானும் - தலைவனாய் இருந்தவனும், நீள் விசும்பில் - பெரிய ஆகாசத்தில் இருக்கின்ற, நல் தேவர் - நல்ல தேவதைகளுக்கு, தூது

நடந்தானும் - தூதுவனாகச் சென்றவனும், பாரதப்போர் செற்றானும் - பாரதயுத்தத்தை ஜயித்தவனும், இச்சேய் - இந்தக் குமாரன், எ-று. கண்டாய் - அசை.

பார்த்தாயா எனவும் பொருள் கூறலாம். இவ்வரசன் மதுராநகரத்தை ஆண்டுவந்த யதுவமிசத்தன்போலும்; இக்குலத்திற் கீர்த்திமானான கார்த்தவீரியார்ச்சுனனென்போன் நருமதாநதி சங்கமத்தன்டையில் இராவணனை மீட்கும்படிவந்த இராக்ஷதரைக்கொன்று கடலில் ஆயுதங் கழுவினானென்றும், நாரத முனிவருக்கும் விசுவாவசு என்னுங் கந்தருவனுக்குஞ் சங்கீதவாதம் நடந்தபோது சங்கத்தின் தலைவனா யிருந்தானென்றும் புராணத்திற் சொல்லிய கதையொன்றுண்டு. அக்குலத்தானாகிய கண்ணன், தேவதைகளின் அமிசமாய்ப்பிறந்த பாண்டவருக்குத் தூதுநடந்ததும் பாரதப்போரை வென்றதும் பாரதத்தால் விளங்கும். அப்படிப்பட்டவருடைய குலத்திற் பிறந்தானை அப்படியாகவே உபசரித்துச் சொல்வது உலகவியற்கை. கண்ணன் நளனுக்குப் பிற்காலத்தானாயினும் இக்கவிக்கு முற்பட்டவனாகலின் முரணை நகரத்தையும் உக்கிர பாண்டியனையுங் கூறியதுபோலக் கவிவழக்காய்க் கூறியதென்பது ஒருவகை. அல்லது அக்குலத்தில் ரஜீ என்பவ னொருவனைத் தேவதைகள் இந்திரன் விடுத்த தூதாகவந்து இட்டுக் கொண்டுபோய் அசுரரைக் கொல்வித்தார்கள். இக்கதையையும் புராணங்களிற் காணலாம். அப்போது பொருள் செய்யவேண்டும் வகையாதெனில், நற்றேவர் தூதாகவர நீள்விசும்பிற் சென்றானும், பார் அதம் போர் - பூமி நாச மாகத்தக்க யுத்தத்தைச் செயித்தவனும் என்பதாம். இவனையும் பாண்டியனென்று கொள்ளலாம்; ஆயினும், கஙரு-ம் பாட்டோடு கூறியது கூறலாம். அங்ஙனமாயும் யாதவரைச் சொல்ல வேறு பாட்டில்லையாம். (கஙஎ)

138. தெரியி லிவன்கண்டாய் செங்கழுநீர் மொட்
டை, அரவின் பசுந்தலையென் றஞ்சி - இரவெல்
லாம், பிள்ளைக் குருகிரங்கப் பேதைப்புட் டா
லாட்டும், வள்ளைக் குருநாடர் மன்.

138. If you enquire, you will recognize in the monarch you see before you, the king of the Curu country abounding with வள்ளை creepers, where the mother bird rocks to sleep its young ones, which, mistaking the bud of the water-lily for the green head of a serpent, becomes afraid and troubled during the whole night.

(இ - ள்.) தெரியில் - யோசித்தால், இவன்—, செங்கழுநீர் மொட்டை - செங்கழுநீரின் மூகிழை, அரவின் பசு தலை என்று - பாம்பின் பசுமையான தலையென்றுநினைத்து, அஞ்சி - பயந்து, பிள்ளை குருகு - பறவைக் குஞ்சு, இரங்க - துன்பப் பட, பேதை புள் - பெண் பக்ஷியானது, இரவெல்லாம்—, தாலாட்டும் - (அதற்கு அவ்வச்சந்தீரும்படி) தாலாட்டுகின்ற, வள்ளை - வள்ளையென்னுங் கொடிகளுள்ள, குருநாடர் மன் - குருநாட்டாருடைய அரசன், கண்டாய்—, எ-று.

பிள்ளைக்குருகு - அன்றிற்குஞ்சு அல்லது நாரைக்குஞ்சு என்னவுமாம். (கஙஅ)

139. தேமருதார்க் காளை யிவன்கண்டாய் செம்மலர்
மேல், காமருசங் கீன்ற கதிர்முத்தைத்—தாம
ரைதன், பத்திரத்தா லேற்கும் படுகர்ப் பழனஞ்
சூழ், மத்திரத்தார் கோமான் மகன்.

139. This youth who is decked with sweet smelling garlands is the son of the king of the inhabitants of Muttra which is surrounded by meadows and fields, in which the lotus plant support on its leaf the glittering pearl which the beautiful couch drops on its flower.

(இ - ள்.) தே மரு தார் காளை - வாசனைபொருந்திய மாலைதரித்த யவ்வன புருடனை, இவன்—, செம் மலர்மேல் - சிவந்த பூவின்மேல், காமரு - விரும்பும்படியான, சங்கு—, ஈன்ற - பெற்ற, கதிர் முத்தை - பிரகாசமுள்ள முத்தை, தாமரை - தாமரைக் கொடியானது, தன் பத்திரத்தால் - தனது இலையினால், ஏற்கும் - தாங்கிக்கொள்கின்ற, படுகர் - பள்ளங்களையுடைய, பழனம் சூழ் - வயல் சூழ்ந்த, மத்திரத்தார் - மத்திரதேசத்தாருடைய, கோமான் - அரசனுக்கு, மகன் - குமாரன், கண்டாய்—, எ-று. (கஙகூ)

140. அஞ்சாயன் மானே யிவன்கண்டா யாலைவாய்,
வெஞ்சாறு பாய விளைந்தெழுந்த—செஞ்சாலிப்,
பச்சைத்தாண் மேதிக் கடைவாயிற் பாலொழு
கும், மச்சத்தார் கோமான் மகன்.

140. O maiden, resembling a beautifully colored deer! This prince is the son of the king of the inhabitants of மச்ச country where the milk flows out of the corners of the buffoloes' mouths as they chew the tender stalks of beautiful paddy, which spring up from being watered by the pleasant juice which flows out of the sugar-cane press.

மச்சதேசம்—Dinajpur and Rangpur. *One of the middle divisions of India.*

(இ-ள்.) அம் சாயல் மானே - அழகிய சாயலையுடைய பெண்ணே, இவன்—, ஆலைவாய் வெம் சாறு பாய - ஆலையினிடத்தில் உண்டாகிற விரும்பும்படியான கருப்பஞ்சாறு பாய்வதினாலே, விளைந்து எழுந்த - விளைந்து ஓங்கிய, செம் சாலி - செம்மையான சம்பாப் பயிர்களினுடைய, பச்சை தாள் - பசுமையான தாள்களினின்றும், மேதி கடைவாயில் - எருமைகளுடைய கடைவாயிலே, பால் ஒழுகும் - பாலொழுகுகின்ற, மச்சத்தார் கோமான் - மச்சநாட்டாருக்கு அரசனுடைய, மகன் - புத்திரன், கண்டாய்—, எ-று.

சாயலாவது ஐம்புலன்களாலும் அனுபவிக்கக்கூடிய ரூபமுதலிய மேன்மையாம். (கசுo)

141. வண்ணக் குவளை மலர்வவ்வி வண்டெடுத்த
பண்ணிற் செவிவைத்தப் பைங்குவளை-உண்ணு
தருங்கடா நிற்கு மவந்திநா டாளும்
இருங்கடா யானை யிவன்.

141. This youth is the noble male elephant, who rules the country of அவந்தி where the buffaloe calves spare the tender kuvali flowers, their rapture, as they listen to the sweet tunes of the bees sucking the honey out of those flowers, preventing them from eating them.

அவந்தி=Malwa.

(இ - ள்.) இவன—, வண்ணம் குவளை மலர் - அழகான நீலோற் பலப்பூவை, வவ்வி - கிரகித்து, [அதின்தேனையுண்டு],

வண்டு - வண்டுகள், எடுத்த பண்ணில் - தொடங்கின பாட்டில், செவி வைத்து - காதைப் புகுத்தி, அ பைங்குவளை - அந்தப் பசுமையான குவளைகளை, உண்ணாது - உண்ணாமல், அருகடா - அருமையான எருமைக் கடாக்கள், நிற்கும் - நிற்கின்ற, அவந்தி நாடு - மாளவ நாட்டை, ஆளும் - ஆளுகின்ற, இருகடா யானை - பெருமையான ஆண்யானை போன்றவன், எ-று.

எருமைக்கடாக்களும் சங்கீதரசம் அறிந்தவையானால் அந்நாட்டார் எவ்வளவு சங்கீதரசிகர் என்பது கருத்து. இவ்வகையாக நாட்டின் வளப்பமும் மேன்மையும் பலவகைக் குறிப்பால் வர்ணிக்கப்பட்டு வருவதை முன்னும் பின்னும் உய்த்துணர்க.

142. விடக்கதிர்வேற் காளை யிவன்கண்டாய் மீனின்,
தொடக்கொழியப் போய்நிமிர்ந்த தூண்டில்—
மடற்கமுகின், செந்தோடு பீறித்தேன் செந்நெற்
பசுந்தோட்டில், வந்தோடு பாஞ்சாலர் மன்.

142. This youth who is armed with weapons bright and poisonous, is the king of the country of Panjab, where the fish-hook which is cast into the air (so swiftly) as to cause the bait to drop out of it, tearing the tender bark of the Arecanut Palm causes the honey to gush out and flow among the tender blades of beautiful paddy-

பாஞ்சாலம்=Punjab.

(இ - ள்.) விடம் கதிர் வேல் - விஷத்தையொத்த காந்தியுள்ள ஆயுதந்தரித்த, காளை - கட்டிளமை யுடையவனை, இவன்—, மீனின் - மச்சங்களினது, தொடக்கு - அசுத்தம், ஒழிய - நீங்கும்படி, போய்—, நிமிர்ந்த - மேலோங்கின, தூண்டில் - தூண்டிலானது, மடல் கமுகின் - மடலோடுகூடிய பாக்குமரத்தின், செம் தோடு பீறி - சிவந்த பூவிதழ்களை கிழிக்க, தேன் - (அவற்றின்) தேனனது, செந்நெல் பசு தோட்டில் - செம்மையான நெற்பயிர்களின் பசுமையான குருத்திலைகளிலே, வந்து ஓடு - வந்து பாயப்பெற்ற, பாஞ்சாலர் - பாஞ்சால நாட்டாருடைய, மன் - அதிபதி, கண்டாய்—, எ-று.

விடக்கதிர்வேல் — விடக்கு அதிர் வேல் எனப்பிரித்து ஊன் அசைத்துகொண்டிருக்கின்ற வேல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். (கசஉ)

143. அன்னந் துயிலெழுப்ப வந்தா மரைவயலில்
செங்கெ லரிவார் சினையாமை—வன்முதுகில்
கூனிரும்பு தீட்டுங் குலக்கோ சலநாட்டன்
தேனிருந்த சொல்லாயிச் சேய்.

143. O thou honey-speeched maiden! This prince is the sovereign of the excellent country of கோசலம் where the reapers who cut the good paddy in the field of beautiful lotus plants, sharpen their scythes of curved iron on the hard back of the dark-hued turtle, so as to disturb the slumber of the swans.

கோசலம்—The province of Oude.

(இ - ள்.) தேன் இருந்த சொல்லாய் - தேனின் மதுரம் இருக்கப்பெற்ற வார்த்தை யுடையவளே! இச் சேய் - இந்த ராசகுமாரன், அன்னம் - அம்சபக்ஷிகளை, துயில் - தூக்கத்தினின்றும், எழுப்ப - எழுப்பும்படியாக, அம் தாமரை வயலில்- அழகான தாமரைகள் நிறைந்த கழனிகளில், செந் நெல் அரிவார் - செம்மையான நெற்கதிர்களை அரிகிற பள்ளர், சினை ஆமை - கருத்தரித்திருக்கிற ஆமைகளின், வன் முதுகில் - கடினமான முதுகின் ஓட்டில், கூன் இரும்பு - வளைவான இருப்பு ஆயுதங்களை, [அரிவாள்களை], தீட்டும் - கூர்செய்யப் பெற்ற, குல கோசல நாடன் - மேன்மையான கோசலநாட்டின் அரசன், எ-று.

பள்ளர் அரிவாளைத் தீட்டும் ஓசையால் அன்னந் துயிலெழும் படி யிருந்தது. (கசங)

144. புண்டரிகந் தீயெரிய போல்விரியப் பூம்புகை
போல், வண்டிரியுந் தெண்ணீர் மகதயர்கோன்—
எண்டிசையில், போர்வேந்தக் கண்டறியாப்
பொன்றூவம் பின்னுடைய, தேர்வேந்தன் கண்
டாயிச் சேய்.

144. This chariot-driving prince before you, who has never yet given the warlike kings of the eight corners of the earth an opportunity of seeing the goldon quiver at his back, is the sovereign of the inhabitants of the well-

watered country of Maghada, where the beautiful lotus flowers blossom with the glow of fire, and the bees fly about over them in swarms like curling smoke.

(இ - ள்.) எண் திசையில் - எட்டுத் திக்குகளிலும், போர் வேந்தர் - சண்டையில் வல்லவராகிய அரசர்கள், கண்டு அறியா - பார்த்தறியாத, பொன் ஆவம் - பொன்னாற் செய்த அம்புக்கூட்டை, பின் உடைய - பின்புறத்தி லுடையவனாகிய, தேர் வேந்தன் - இரதாதிபதியான, இச் சேய் - இந்த ராசகுமாரன், புண்டரிகம் - செந்தாமரைகள், தீ எரிவபோல் - அக்கினி சொலிப்பதுபோல, விரிய - மலர, பூம் புகைபோல் - அழகிய புகைபோல, வண்டு—, இரியும் - (அவற்றின்மேல்) ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற, தெள் நீர் - தெளிந்த நீர்நிறைந்த, மகதயர்கோன் - மகத தேசத்தாருடைய அதிபதி, கண்டாய்—, எ-று.

இவன் புறங்காட்டாதவ னென்பது கருத்து. (கசச)

145. கூன்சங்கின் பிள்ளை கொடிப்பவளக் கோடிடறித், தேன்கழியில் வீழத் திரைக்கரத்தால்— வான்கடல்வந், தந்தோ வெனவெடுக்கு மங்கநா டாளுடையான், செந்தேன் மொழியாயிச் சேய்.

145. O maiden, whose speech is as sweet as honey! This prince is the ruler of அங்கநாடு where the expansive sea with its wave-like hands comes with a loud mournful sound, and takes away the young one of the round conchs, which stumbles against the rock of creeping-coral, and falls into the honey-flowing estuary.

(இ-ள்.) செம் தேன் மொழியாய் - செவ்விய தேன்போன்ற சொல்லை யுடையவளே, இச் சேய்—, கூன் சங்கின் பிள்ளை - வளைவுள்ள சங்கின் குட்டியானது, கொடி பவளம் கோடு இடறி - கொடியாகிய பவளத்தின் கொம்பில் தடுக்கி, தேன் கழியில் வீழ - தேனுளாகிய கழியிலே விழும்போது, திரை கரத்தால் - அலையாகிய கையினால், வான் கடல் - பெரிய சமுத்திரமானது, வந்து—, அந்தோ என - ஐயோ வென்றிரங்கி, எடுக்கும் - எடுக்காநின்ற, அங்க நாடு - அங்கதேசத்தை, ஆளுடையான் - ஆள்கின்றவன், எ-று. (கசரு)

146. வெள்வாளைக் காளை மீன் மேதிக் குலமெழுப்பக்
கள்வார்ந்த தாமரையின் காடுழக்கிப் - புள்ளோடு
வண்டிரியச் செல்லு மணிநீர்க் கலிங்கர்கோன்
தண்டெரியற் றேர்வேந்தன் றான்.

146. The chariot-driving king who is adorned with cool garlands is the sovereign of the inhabitants of the pearly-watered Kalinga where the white hued male வாளை fish arouse tho buffaloe herd (in the water,) and these rushing into the jungle of honey-flowing lotus plants, tread upon them, and drive away the birds and bees.

(இ-ள்.) தண் தெரியல் - குளிர்ச்சியான மாலையை யணிந்த, தேர் வேந்தன்—, வெள் வாளை காளை மீன் - வெண்மையான வாளைகளென்கிற யவ்வனமுள்ள மீன்கள், மேதி குலம் - எருமைக் கூட்டத்தை, எழுப்ப - (வாலால் அறைந்து) எழுந்திருக்கச் செய்வதினாலே, (அவை) கள் வார்ந்த - தேன் ஒழுகுகின்ற, தாமரையின் காடு - தாமரை வனத்தை, உழக்கி - கலக்கி, புள்ளோடு - பறவைகளுடனே, வண்டு—, இரிய - ஓடும்படி, செல்லும் - போவதற்கு இடமாகிய, மணி நீர் - முத்தைப்போன்ற நீரையுடைய, கலிங்கர் கோன் - கலிங்க நாட்டாருடைய அதிபதி, எ - று. தான் - அசை.

மேதிக்குலம் எழுப்ப வாளைமீன் இப்படியாக எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். "செய்வதாதி அறுபொருட் பெயரும் எஞ்சநிற்பது பெயரெச்சம்" என்றமையின் செல்லுமென்பது நீர் என்னும் இடப்பெயரைக் கொண்டது. (௧௪௬)

147. அங்கை வரிவளையா யாழித் திரைகொணர்ந்த
செங்கண் மகரத்தைத் தீண்டிப்போய்க் - கங்கை
யிடைச், சேல்குளிக்குங் கேகயர்கோன் றெவ்
வாட்ற் கைவரைமேல், வேல்குளிக்க நின்றானிவ்
வேந்து.

147. O thou whose beautiful hands are adorned with a row of bangles! This king who buries his lance in the mountain-like shoulders of his powerful adversaries, is the sovereign of the inhabitants of கேகயநாடு, where the selfish [சேல்] touching the red-eyed crocodile, which the

waves of the sea bring ashore, retreats into the waters of the Ganges.

(இ - ள்.) அம் கை வரி வளையாய் - அழகிய கையின்கண் வரிசையான வளையல்களை யுடையவளே, ஆழி திரை - கடலின் அலை, கொணர்ந்த - கொண்டுவந்து விட்ட, செங் கண் மகரத்தை - சிவந்த கண்ணுள்ள மகரமீனை [முதலையை,] தீண்டிப் போய் - பரிசித்துச் சென்று, சேல் - கெண்டைமீன்கள், கங்கையிடை - கங்கா நதியிலே, குளிக்கும் - அமிழ்கின்ற, கேகயர் கோன் - கேகயநாட்டாருடைய அரசன், தெவ் - சத்திருக்களுடைய, ஆடல் கை வரைமேல் - போர்வல்லமையுள்ள புசமாகிய மலையின்கண், வேல் - (தன்) ஆயுதம், குளிக்க - அமிழும்படி, நின்றான் - நின்றவனாகிய, இ வேந்து - இவ்வரசன், எ - று.

வேந்து - எழுவாய்; கோன் - பயனிலை. .(கசஎ).

148. மாநீர் நெடுங்கயத்து வள்ளைக் கொடிமீது
தானேகு மன்னந் தனிக்கயிற்றில்—போநீள்
கழைக்கோ தையரேய்க்குங் காந்தார நாடன்
மழைக்கோதை மானேயிம் மன்.

148. O maiden, whose tresses are like the clouds ! This king is the sovereign of *காந்தாரம்* where the swans which walk on the vallei creeper, which grows in the deep large ponds, are like the female rope-dancers, who walk on a single rope, and who are able to play on long poles.

காந்தாரம்—Candahar.

(இ - ள்.) மழை கோதை மானே - மேகம்போன்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணே, இம் மன் - இவ்வரசன், மா நீர் நெடு கயத்து - மிகுதியான நீருள்ள பெரிய கசத்திலே, வள்ளை கொடிமீது - வள்ளையென்னுங் கொடியின்மேல், ஏகும் - செல்லுகின்ற, அன்னம் - அன்னங்கள், தனி கயற்றில் - தனிமையான கயற்றின்மேல், போம் - நடந்து போகின்ற, நீள் கழை கோதையர் - நீண்ட மூங்கிற்கழைட் கட்டி யாடுந்தன்மையுள்ள தொம்பச்சிகளை, ஏய்க்கும் - ஒத்திருக்கும்படியான, காந்தார நாடன் - காந்தார நாட்டின் அரசன், எ - று. தான் - அசை. ()

149. அங்கை நெடுவேற்க ணாயிழையாய் வாவியின்
வாய், சங்கம் புடைபெயரத் தான் கலங்கிச்—
செங்கமலப், பூச்சிந்து நாட்டேறல் பொன்வி
ளைக்குந் தண்பணைசூழ், மாச்சிந்து நாட்டானிம்
மன்.

149. O thou adorned with well-made jewels and possessing eyes like long lances held in the hand! This king is the sovereign of the great country of Scinde, where the shells in the tanks, moving about agitate the waters, and cause the lotus flowers to spill their fresh honey which water the golden paddy growing in the valley surrounding the countries.

(இ - ள்.) அங்கை நெடு வேல் கண் - அங்கையிலுள்ள நெடுமையான வேல்போன்ற கண்களையுடைய, ஆய் இழையாய்- ஆராய்ந்து செய்த ஆபரணங்களை யுடையவளே, இம் மன்—, வாவியின்வாய் - தடாகங்களில், சங்கம் - சங்குகள், புடை பெயர - இடம் பெயர, கலங்கி - கலக்கமுற்று, செம் கமல பூ - செந்தாமரைப் பூவானது, சிந்தும் - சொரிகிற, நாள் தேறல் - புதியதேன், பொன் விளைக்கும் - பொன் போன்ற நெல்லை விளையச்செய்கிற, தண் பணை சூழ் - குளிர்ச்சியான கழனிகள் சூழ்ந்த, மா சிந்து நாட்டான் - பெரிய சிந்துநாட்டை யுடையவன், எ - று. தான் - அசை.

அங்கைபோலும் நெடுவேல்போலும் என்று இரண்டு உபமானமாயு முரைக்கலாம். (கசுக)

150. காவலரைத் தன்சேடி காட்டக்கண் டீரிருவர்
தேவர் நளனுருவாச் சென்றிருந்தார்-பூவரைந்த,
மாசிலாப் பூங்குழலாண் மற்றவரைக்காணுநின்
றாசலா டுற்ற ளுளம்.

150. When her female slaves pointed out the kings to her, the four gods assumed the form of Nala, and stood among the kings? and the flower bedecked pure and fair-haired maiden, on seeing those Gods became disturbed in her mind.

(இ - ள்.) காவலரை - அரசரை, தன் சேடி - தனக்குப் பணி செய்யுந் தோழியானவள், காட்ட - காண்பிக்க, கண்டு—, ஈர் இருவர் தேவர் - நால்வர் தேவதைகள், நளன் உருவாய் -

நளன் ரூபத்தைக்கொண்டு, சென்று இருந்தார் - (சபையில்) போயிருந்தார்கள் ; பூ வரைந்த - மலர்சூட்டப்பெற்ற, மாசு இலா - குற்றமில்லாத, பூ குழலாள் - அழகான கூந்தலையுடைய தமயந்தி, அவரை காணா நின்று - அத்தேவர்களைப் பார்த்து, உளம் - மனமானது, ஊசல் ஆடு - ஊசலாடுவது போலச் சஞ்சலமாயிருக்குந் தன்மையை, உற்றாள் - பொருந்தினாள், எ - று. மற்று - அசை.

தேவர்—முன்கண்ட இந்திரன், அக்கினி, இயமன், வருணன் என்பவர்கள். (கரு0)

151. பூணுக் கழகளிக்கும் பொற்றொடியைக் கண்டக்
கால், நாணுக்கு நெஞ்சுடைய நல்வேந்தர் — நீ
ணிலத்து, மற்றேவர் வாராதார் வானவரும் வந்
திருந்தார், பொற்றேர் நளனுருவாய்ப் போந்து.

151. when they saw the maiden who was adorned with gold bracelts, and who lent additional beauty to her jewels, the strong minded kings lost all sense of modesty, Is it possible that any of the kings of the great earth should have been absent when even the heavenly beings came in the form of Nala, the possessor of the golden-chariot?

(இ - ள்.) பூணுக்கு - ஆபரணத்திற்கு, அழகு அளிக்கும் - அழகைத்தருகின்ற, பொற்றொடியை - தமயந்தியை, கண்டக்கால் - பார்த்தால், நாண் உக்கு - வெட்கங் கெட்டு, நெஞ்சுடைய நல் வேந்தர் - மனவுறுதியுள்ள நல்ல அரசர், நீள் நிலத்து - பெரியபூமியில், வாராதார் - வராதவர், மற்று ஏவர் - மற்றும் யார் ; வானவரும் - தேவர்களும், பொன் தேர் நளன் உருவாய் - பொன்னாற்செய்த தேரையுடைய நளமகாராஜன் ரூபமாக, போந்து - ஆகி, வந்திருந்தார்—, எ-று.

வராத அரசர் யாரெனக் கூட்டிக்கொள்க. நெஞ்சக்கு நாண் உடைய - மனதில் வெட்கங்கெட எனவுமுரைக்கலாம். "எ இரு வழியும்" என்றமையின் ஏவர் எனவந்தது. போந்து என்பது இங்கு அசையுமாகலாம். (கருக)

152. மின்னுந்தார் வீமன்றன் மெய்ம்மரபிற் செம்மை
சேர், கன்னியாளுகிற் கம்மாலே - அன்னந்தான்,

சொன்னவனைச் சூட்ட வருளென்றாள் சூழ்விதி
யின், மன்னவனைத் தன்மனத்தே வைத்து.

152. With her mind occupied with thoughts of the God of Fate, (Damayanti) said "If I am a virtuous maiden in the true family of Bhima who is adorned with shining garlands, grant that I may cast this fragrant garland on him, of whom the swan spoke.

(இ - ள்.) [அத்தமயந்தி] சூழ் விதியின் - சேர்ந்த விதிவசத்தால், மன்னவனை தன் மனத்தே வைத்து - நளமகாராஜனை தன் இருதயத்தில் நிறுத்தி [நினைத்து,] மின்னும் தார் வீமன் தன் - பிரகாசிக்கிற மாலையை யணிந்த வீமராஜனுடைய, மெய் மரபில் - சத்தியமுள்ள குலத்தில், யான்—, செம்மை சேர் - நற்குணஞ்சேர்ந்த, கன்னி ஆகில் - (பிறந்த) கன்னியா யிருப்பேனாகில், அன்னம்தான் சொன்னவனை - அன்னப்பக்ஷி சொன்ன அரசனுக்கு, கடி மாலை சூட்ட அருள் என்றாள் - மணமாலை சூட்டும்படி அருளவேண்டும் என்று (தெய்வத்தைப்) பிரார்த்தித்தாள், எ - று.

விதியாவன நன்மை தீமைகள். அவற்றின் மன்னவன் - அப்பயனை யளிக்கின்ற கடவுளை எனப்பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். ஐயுருபு கோடற்பொருளில் வந்தது. (கருஉ)

153. கண்ணிமைத்த லாலடிகள் காசினியிற் றோய்த
லால், வண்ண மலர்மாலை வாடுதலால் - எண்ணி,
நறுந்தா மரைவிரும்பு நன்னுதலே யன்னாள்
அறிந்தா ணளன்றன்னை யாங்கு.

153. The maiden who resembled Lukshmi with the beautiful fore-head, who resides in the fragrant lotus flower, discovered Nala by noticing his winking eyes, his earth-touching feet and his fading garland of beautiful flowers.

(இ - ள்.) நறு தாமரை விரும்பும் - சுகந்தமான தாமரை மலரை விரும்புகின்ற, நன்னுதலே அன்னாள் - இலக்குமியை யொத்த தமயந்தியானவள், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், கண் இமைத்தலால் - கண்கள் இமைகொட்டுதலாலும், அடிகள் காசினியில் தோய்தலால் - பாதங்கள் பூமியில் படிந்திருத்தலாலும்,

வண்ண மலர் மாலை வாடுதலால் - அழகிய பூமாலை வதங்குவதி னாலும், எண்ணி - யோசித்து, நளன் தன்னை அறிந்தாள் - நள னைத் தெரிந்துகொண்டாள், எ - று.

தேவதைகளுக்குக் கண்ணிமைத்தல் முதலிய இலக்கணங் கள் இல்லாமையால் அவர்களில் இவனைப்பிரித்து அறிந்தாள். ()

154. விண்ணரசரெல்லாரும் வெள்கி மனஞ்சுளிக்கக்
கண்ணகன் ஞாலங் களிகூர—மண்ணரசர்
மன்மாலை தன்மனத்தே சூட வயவேந்தைப்
பொன்மாலை சூட்டினாள் பொன்.

154. When the maiden who resembled Lukshmi, cast the golden garland on the powerful king (Nala,) all the heavenly beings became ashamed and humbled in spirit, while the wide world rejoiced, and the minds of the earthly sovereigns became clouded with jealousy.

(இ - ள்.) விண் அரசர் எல்லாரும் - சொர்க்கலோகத்துக்கு அரசராகிய இந்திரன்முதலான தேவர்யாவரும், வெள்கி - வெட்கப்பட்டு, மனம் சுளிக்க - மனஞ் சுருங்கிநிற்க; கண் அகல் ஞாலம் - இடம் விசாலமாகிய பூமியிலுள்ளோர், களி கூர - சந் தோஷ மிகுந்திருக்க, மண் அரசர்—, வன் மாலை - வலிய மயக் கத்தை, தம் மனத்தே சூட - தம் இதயங்களிலே பொருந்த, வய வேந்தை - பலமுள்ள நளமகாராஜனுக்கு, பொன் மாலை சூட்டினாள் - பொன் மலராலாகிய மாலையை சாத்தினாள், பொன் - இலக்குமிக்குச் சமானமான தமயந்தி, எ - று.

பிற அரசரும் ஓரவயவத்தில் ஓர் மாலைசூட்டினார் என்று கவி பரிகாச சாதுரியமாக் குறிப்பித்தார். (௧௫௪)

155. திண்டோள் வயவேந்தர் செந்தா மரைமுகம்
போய், வெண்டா மரையாய் வெளுத்தவே —
ஒண்டாரைக், கோமாலை வேலான் குலமாலை
வேற்கண்ணாள், பூமாலை பெற்றிருந்த போது.

155. When the king who possessed a lance as bright and sharp as a diamond weapon, received the flowered garlaud at the hands of the maiden whose eyes were as lances, and who was as the garland of the family (of Bhima), the faces of the broad-shoulde red and powerful

kings, which were like the red lotus, became as pale as the white lotus.

(இ - ள்.) ஒள் தாரை - பிரகாசமான கூர்மையை யுடைய, கோ - வச்சிராயுதத்தினது, மாலை - இயல்புள்ள, வேலான் - ஆயுதமுடைய நளன், குல மாலை - குலத்திற்குப் பூமாலை போன்ற, வேல் கண்ணாள் - வேல்போலுங் கண்களையுடைய தமயந்தியினது, பூ மாலைபெற்று இருந்தபோது - பூக்களினாலாகிய மாலையை யடைந்திருந்த வளவில், திண் தோள் வய வேந்தர் - திடமான புஜபலமுள்ள அரசர்களினுடைய, செம் தாமரை முகம்போய் - சிவந்த தாமரைமலரை யொத்திருந்த முகங்கள் மாறி, வெண் தாமரை ஆய் - வெண்மையான தாமரைபோலாகி, வெளுத்த - வெள்ளையாயின, எ - று. ஏ-அசை.

தமயந்தி நளனை வரிக்கவே மற்ற அரசர்முகம் ஒளியிழந்தது என்பது கருத்து. மாலையென்பது மாறிமாறி வந்ததனால் சொற்பின் வருநிலையணி. (௧௫௫)

156. மல்லல் மறுகின் மடநா குடனாகச், செல்லு
மழவிடைபோற் செம்மாந்து — மெல்லியலாள்,
பொன்மாலை பெற்றதோ ளோடும் புறப்பட்
டான், நன்மாலை வேலா னளன்.

156. Nala who was armed with a well-made lance, departed with his shoulders adorned with the golden garland of the soft maiden and hailed with joy like the young bull which parades the broad street in company with beautiful cows.

(இ - ள்.) நல் மாலை - நல்ல இயல்புடைய, வேலான் - வேலைத் தரித்தவனாகிய, நளன் —, மல்லல் - பெருமையுள்ள, மறுகில் - வீதியில், மடம் நாகு - மடப்பமுள்ள பசுவானது, உடன் ஆக - கூடச் செல்வதாயிருக்க, செல்லும் - நடக்கின்ற, மழ விடைபோல் - இளமையான விருஷபம்போல், செம் மாந்து - களிப்படைந்து, மெல் இயலாள் - மென்மையான சுபாவமுள்ள தமயந்தியினது, பொன் மாலை பெற்ற - பொன் மலர்மாலை யணிந்த, தோளோடு - புசத்தோடு, புறப்பட்டான் —, எ - று. உம் - அசை.

ஓடு உருபு இங்கு உபலக்ஷணம், அதாவது ஓர் விசேஷக்குறியான பொருளில் வந்தது, ஆகவே அப்படிப்பட்டதோள் ஒரு விசேஷமாய்க் காண என்பதாம். நாகு—இங்குத் தகுதியால் பசுவுக்குக் கொள்ளப்பட்டது.

செம்மாந்து—செம்மா - பகுதி. இதன் செயவெனெச்சம் செம்மாப்ப; செயினெச்சம் செம்மாப்பின், செம்மாந்தால். இப்படியே ஏமாந்து, இறுமாந்து முதலியவைகளுக்குங் கொள்க. இப்பகுதிகள் பிறவினையாம்போது தவ்விகுதிபெற்று ஏமாத்து, இறுமாத்து, செம்மாத்து என்றாய், ஏமாத்தினன், இறுமாத்தினன், செம்மாத்தினன் என்றிப்படி புடைபெயரும் என அறிக. (கருசு)

157. வேலை பெறுவமுதம் வீமன் றிருமடந்தை
மாலை பெறாதகலும் வானாடர்—வேலை
பொருங்கலிநீர் ஞாலத்தைப் புன்னெறியி லாக்
கும், இருங்கலியைக் கண்டா ரெதிர்.

157. The divinities, who were disappointed in not obtaining the garland from Bhima's pure daughter, who was like the ambrosia which could not be yielded by the sea, as they retired, saw before them the great Kali, who leads into wicked ways the inhabitants of this earth which is washed by the clear waters of the sea.

(இ - ள்.) வேலை பெறு அமுதம் - கடல் ஈனாத அமுதமென்னும்படியான, வீமன் திருமடந்தை - வீமன்மகளுடைய, மாலை பெறாது - மணமாலையைப் பெறாமல், அகலும் - நீங்கிப் போகின்ற, வானாடர் - தேவதைகள், வேலை பொரும் - கரையை மோதுகின்ற, கலி நீர் ஞாலத்தை - ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளோரை, புல் நெறியில் ஆக்கும் - இழிவானவழியில் செலுத்துகின்ற, இரு கலியை - பெருமையான கலிபுருஷனை; எதிர் - எதிரிலே, கண்டார்—, எ-று.

கலிக்குப் பெருமையாவது இழிவில், எதிர்மறை யிலக்கணையால் தாழ்மையுமாம். (கருஎ)

158. ஈங்குவர வென்னென் றிமயவர்தங் கோனவின
வத், தீங்கு தருகலியுஞ் செப்பினன்—நீங்கள்,

விருப்பான வீமன் றிருமடந்தை யோடும்,
இருப்பான் வருகின்றேன் யான்.

158. On the king of the Celestials asking him the cause of his coming there, Kali, the great propagator of evil, answered: "I have come to unite myself (in marriage) to the daughter of Bhima whom you have all desired."

(இ - ள்.) ஈங்கு வரவு என் என்று - இங்கே வருதல் என்ன காரணமென்று, இமையவர்தம் கோன் வினவ - தேவேந்திரன் வினவ, தீங்கு தரு கலியும் - தீமை விளைக்கின்ற கலிபுருடனும், நீங்கள் விருப்பான - நீங்களும் விருப்பும்படியான, வீமன் திருமடந்தையோடு - தமயந்தியோடு, இருப்பான் - மருவியிருப்பதற்காக, வருகின்றேன் யான் - நான் வருகிறேன் (என்று), செப்பினன் - சொன்னான், எ-று.

உங்களைப்போல் நானும் தமயந்தியைக் கலியாணஞ் செய்ய வந்தேனென்றான் என்பது கருத்து. உம் - அசை, பிரித்து யான் என்பதோடு கூட்டவுமாம்.

வின என்பது "குறியதன் கீழாக் குறுகலும்" என்கிற [உயிர் புணரியல் உஉ - ம் - சூ] விதியினால் வின எனக் குறுகி அதனோடு உகரமேற்றது என்னவுமாம். (கரு௮)

159. மன்னவரில் வைவேல் நளனே மதிவதனக்
கன்னி மணமாலை கைக்கொண்டான் — உன்னு
டைய, உள்ளக் கருத்தை யொழித்தேகுதியென்
றான், வெள்ளைத் தனியானை வேந்து.

159. The king who possessed the matchless white elephant, said (to Kali), "Nala, who possesses the sharpest lance among the earthly kings, has obtained the marriage garland from the moon-faced virgin; your intentions therefore being frustrated, you had better return."

(இ - ள்.) [அக்கலியைநோக்கி] வெள்ளை தனி யானை வேந்து - வெண்மையான ஒப்பற்ற ஐராவதம் என்னும் யானைக்கு அதிபதியாகிய இந்திரன், மன்னவரில் - அரசர்களுள், வை வேல் நளனே - கூர்மையான வேலுள்ள நளமகா

ராஜனே, மதி வதன கன்னி - சந்திரன்போன்ற முகமுள்ள தமயந்தியினுடைய, மண மாலை—, கைக்கொண்டான் - பெற்றான் (ஆதலின்,) உன்னுடைய—, உள்ளக்கருத்தை - மனதின் எண்ணத்தை, ஒழித்து - போக்கி, ஏகுதி - போ, என்றான்—, எ - று.

ஏகுதி—இதில் தி - ஏவலொருமை விகுதி எனக்கொள்ளுதல் நன்று. (கடுகூ)

160. விண்ணரசர் நிற்க வெறித்தேன் மணமாலை
மண்ணரசர்க் கீந்த மடமாதின்—எண்ணம்
கெடுக்கின்றேன் மற்றவடன் கேள்வனுக்குங் கீழ்
கொடுக்கின்றே னென்றான் கொதித்து. [மை

160. (Hearing this, Kali) being displeased, said: "I shall destroy the intentions of the simple maiden who when there were celestial kings present, bestowed the fragrant and honey-filled marriage garland upon an earthly king:—and moreover, I shall lower the pride of her husband."

(இ - ள்.) [அதுகேட்டுக்கலி] கொதித்து - மனஸ்தாபம் அடைந்து, விண் அரசர் நிற்க - தேவர்கள் இருக்க, வெறி தேன் மணம் மாலை - வாசனையுள்ள தேன் நிறைந்த மணமாலையை, மண் அரசர்க்கு ஈந்த - பூமி ராஜாக்களுக்குக் கொடுத்த, மட மாதின் - மடமையையுடைய தமயந்தியினது, எண்ணம் கெடுக்கின்றேன் - இஷ்டத்தை யழிக்கின்றேன், மற்று - மேலும், அவள் தன் கேள்வனுக்கும் - அவளுடைய கணவனுக்கும், கீழ்மை கொடுக்கின்றேன் - தாழ்மைவரும்படி செய்கிறேன், என்றான்—, எ - று.

இங்கு மடமாதென்றது, தாரதமியந் தெரியாதென இகழ்ந்தபடி. "வெறிதே" எனப்பாடமாயின், விண்ணரசர் வெறிதே நிற்க - பிரயோசன மில்லாமலிருக்க என்று பொருள் கொள்க.

கேள்வன் — கேண்மை என்னும் பண்படியாகிய கேள் - பகுதி, அன் - விகுதி, வ் - சந்தி. "ஈகார விறுமுச்சுட்டின் முன்னர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் "நெறியே" என்பதனால் அமைந்தது. கேண்மை - நேசம். (கசுo)

161. வாய்மையுஞ் செங்கோல் வளனு மனத்தின்கண்
தூய்மையு மற்றவன் றோள்வலியும்—பூமா
நெடுங்கற்பு மற்றவற்கு நின்றுரைத்துப்போனான்
அடுங்கொற்ற வச்சிரத்தா னங்கு.

161. Indra, the possessor of the deadly diamond war weapon, then related to Kali the veracity, the justice, the purity of mind, and the strength of the shouldres of Nala, as well as the great chastity of the maiden who resembled Lukshmi residing in the lotus, and then departed.

(இ - ள்.) அடும் கொற்ற வச்சிரத்தான் - கொல்கின்ற வெற்றிபொருந்திய வச்சிராயுதமுடைய இந்திரன், அவன் - அந்த நளனுடைய, வாய்மையும் - சத்தியத்தையும், செங்கோல் வளனும்-துரைத்தனச் சீரையும், மனத்தின்கண்-மனதிலுள்ள, தூய்மையும் - பரிசுத்தத்தையும், தோள் வலியும் - புஜபலத்தையும், பூ மா - பூவிலிருக்குந் திருமகள்போன்ற தமயந்தியினது, நெடு கற்பும் - பதிவிரதா நிலைமையையும், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவற்கு - அந்தக் கலி புருடனுக்கு, நின்று உரைத்து - நிலைபெறச் சொல்லி, போனான் - (தன்னிடம்) சென்றான், ஏ - று. மற்று இரண்டும் - அசை.

நளனிடத்தில் உன் மிடுக்குச் செல்லா தென்று சொன்னானென்பது கருத்து. பூமான் என்றும் பாடமுண்டு. பூமான் - பூமியென்றுரைப்பாருமுளர். (கசுக)

162. செருக்கதிர்வேற் கண்ணியுடன் றேர்வேந்தன்
இருக்கத் தரியே னிவரைப்—பிரிக்க [கூட
உடனாக வென்றா னுடனே பிறந்த
விடநாக மன்னான் வெகுண்டு.

162. (Hearing this) Kali, who resembled a serpant venomous from its birth, becoming enraged said: "I cannot bear to see this chariot-driving king united to the maiden whose eyes are like bright war-lances, you must allow me to separate these two.

(இ - ள்.) [இப்பேச்சைக்கேட்டு] உடனே பிறந்த - கூடவேயுண்டான, விடம் - விஷம்பொருந்திய, நாகம் அன்னான் - சர்ப்பத்தையொத்த கலிபுருடன், வெகுண்டு - கோபித்து, செரு -

யுத்தஞ்செய்யவல்ல, கதிர் - காந்தியுள்ள, வேல் - வேல்போன்ற, கண்ணியுடன் - கண்களையுடைய தமயந்தியோடு, தேர் வேந்தன் - ரதாதிபதியான நளமகாராஜன், கூடி இருக்க-கூடியிருப்பதை, தரியேன் - சகியேன், இவரை-இந்தத்தம்பதிகளை, பிரிக்க - பிரிப்பதற்கு, உடன் ஆக - நீ உடன்பட வேண்டும், என்றான் - என்றுசொன்னான் (இந்திரனோடு,) எ - று.

செருக்கதிர்வே லென்பதை செருக்கு அதிர் வேல் எனப் பிரித்து அகங்காரத்தினால் சப்திக்கிற அல்லது அசைந்து கொண்டிருக்கிற வேல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். உடனே என்பதற்கும் இந்திரன் பேச்சைக்கேட்டு உடனே கலியிப்படி என்றான் எனப் பொருளாகும். (கசூ௨)

163. வெங்கதிரோன் றானும் விதர்ப்பன்றிருமடந்தை
மங்கலநாட் காண வருவான்போல்—செங்குமு
தம், வாயடங்க மன்னற்கும் வஞ்சிக்கு நன்னெஞ்
சில், தீயடங்க வேறினான் றேர்.

163. Even the burning rayed sun, like one coming to witness the marriage of the pure daughter of the king Vidarpa, appeared riding in his chariot, thus causing, (by its rays) the red water-lily to close its petals, and subduing the fire in the pure heart of the king and the creeper-like maiden.

(இ - ள்.) வெங்கதிரோன் தானும் - சூரியனும், விதர்ப்பன் திருமடந்தை - தமயந்தியினது, மங்கல நாள் காண - கலியாண தினத்தைப் பார்க்க, வருவான் போல் - வருகிறவன் போல், செம் குமுதம் வாய் அடங்க - செவ்வல்லிகள் முகம் குவியவும், மன்னற்கும் - நளனுக்கும், வஞ்சிக்கும் - தமயந்திக்கும், நல் நெஞ்சில் - நல்ல மனதில், தீ அடங்க - விரகாக்கினி தணிந்துபோகவும், தேர் ஏறினான் - தன் இரதத்தின்மேல் ஏறினான், எ - று.

சூரியோதயமாயிற்றென்பது கருத்து. மங்கலநாள் என்று பாடமோதின் மங்கல சூத்திரத்தை யெனப் பொருள்கொண்டு விவாகத்துக்கு ஆகுபெயராக்கவேண்டும். தான் அசை. (கசூ௩)

164. இன்னுயிர்க்கு நேரே யிளமுறுவ லென்கின்ற
பொன்னழகைத் தாமே புதைப்பார்போல்—